

Brusel 22. prosince 2021
(OR. en)

15296/21

**Interinstitucionální spis:
2021/0434(CNS)**

**FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	22. prosince 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 565 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se stanoví pravidla pro předcházení zneužívání krycích subjektů pro daňové účely a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 565 final.

Příloha: COM(2021) 565 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.12.2021
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se stanoví pravidla pro předcházení zneužívání krycích subjektů pro daňové účely a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Dne 18. května 2021 přijala Evropská komise sdělení o zdanění podniků pro 21. století¹ s cílem podpořit robustní, účinný a spravedlivý systém zdanění podniků v Evropské unii. Toto sdělení uvádí jak dlouhodobou, tak krátkodobou vizi na podporu oživení Evropy po pandemii COVID-19 a zajištění odpovídajících veřejných příjmů v nadcházejících letech. Jeho cílem je vytvořit spravedlivé a stabilní podnikatelské prostředí, které může podpořit udržitelný a na pracovní místa bohatý růst v Unii. Tento návrh je jednou z krátkodobých cílených iniciativ, které byly oznámeny v rámci sdělení jako prostředek ke zlepšení stávajícího daňového systému se zaměřením na zajištění spravedlivého a účinného zdanění.

Ačkoli bylo v této oblasti v posledních letech dosaženo významného pokroku, zejména v důsledku přijetí směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD)² a rozšíření oblasti působnosti směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC)³, u právních subjektů bez minimální podstaty a hospodářské činnosti existuje i nadále riziko, že budou využívány pro nelegitimní daňové účely, jako jsou daňové úniky a vyhýbání se daňovým povinnostem, jak potvrdila nedávná rozsáhlá odhalení ve sdělovacích prostředcích⁴. Ačkoli pro využívání takovýchto subjektů mohou existovat přesvědčivé důvody, jsou zapotřebí další opatření k řešení situací, kdy se daňoví poplatníci vyhýbají svým povinnostem podle daňových právních předpisů nebo jednají v rozporu se skutečným účelem takových předpisů tím, že zneužívají podniky, které nevykonávají skutečnou hospodářskou činnost. Výsledkem takových situací je snížení celkové daňové povinnosti daňových poplatníků. Tento výsledek vede k přesunu daňového zatížení na úkor poctivých daňových poplatníků a narušuje rozhodování podniků na vnitřním trhu. Není-li tato situace účinně řešena, vytváří prostředí nekalé daňové soutěže a nespravedlivého rozložení daňového zatížení. Tato směrnice se vztahuje na všechny podniky, které jsou považovány za daňové rezidenty v členském státě a jsou způsobilé v něm získat osvědčení o statusu daňového rezidenta.

S cílem bojovat proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, stanoví tato směrnice pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům v určité oblasti. Reaguje na žádost Evropského parlamentu o opatření EU proti zneužívání krycích subjektů pro daňové účely a obecněji na požadavek několika členských států, podniků a občanské společnosti na silnější a soudržnější přístup EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Tato směrnice je součástí ústřední strategie EU pro přímé zdanění právnických osob s cílem zajistit, aby každý platil svůj spravedlivý podíl. Komise v posledním desetiletí důsledně prosazovala politiky boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům.

¹ COM(2021) 251 final.

² Směrnice Rady 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

³ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁴ Viz například investigativní projekt OpenLux či v nedávné době Pandora Papers.

Konkrétně Komise například v roce 2012 zveřejnila doporučení o agresivním daňovém plánování, v němž členským státům doporučila konkrétní opatření proti dvojímu nezdanění a uměle vytvořeným opatřením pro daňové účely. V roce 2016 byla přijata směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD) s cílem zajistit koordinované provádění klíčových opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem, která vyplývají z opatření v rámci mezinárodního projektu proti erozi základu daně a přesouvání zisku, v členských státech. Souběžně s tím byla směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC) od svého přijetí v roce 2011 několikrát revidována a rozšířena, a to proto, aby umožnila rozsáhlou a včasnou výměnu informací týkajících se daní v celé EU, včetně informací o daňových rozhodnutích a povinném oznamování uspořádání ze strany zprostředkovatelů. Z mezinárodního hlediska byl od roku 2017 spuštěn unijní seznam jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti, a to mimo jiné s cílem chránit základy daně členských států před škodlivými daňovými praktikami třetích zemí.

Stávající daňové nástroje na úrovni EU však neobsahují výslovná ustanovení zaměřená na krycí subjekty, tj. na subjekty, které nevykonávají žádnou skutečnou hospodářskou činnost, i když se má za to, že ji vykonávají, a které mohou být zneužity k vyhýbání se daňovým povinnostem nebo k daňovým únikům. Nedávné daňové skandály poukázaly na riziko, které tyto subjekty mohou představovat pro jednotný trh a zejména pro základy daně členských států.

- **Soulad s dalšími politikami Unie (možnými budoucími iniciativami s významem pro danou oblast politiky)**

Tato směrnice navazuje na sdělení Komise o zdanění podniků pro 21. století na podporu robustního, účinného a spravedlivého systému zdanění podniků v EU a odráží jednu z politických iniciativ zamýšlených tímto sdělením. Doplnuje tak řadu dalších politických iniciativ, které Komise podporuje souběžně, a to jak v krátkodobém, tak i dlouhodobém horizontu. Patří mezi ně návrh směrnice o zajištění celosvětové minimální úrovně zdanění nadnárodních skupin v Unii. Tato směrnice, jejímž cílem je odrazovat od využívání krycích subjektů usazených v Unii pro daňové účely, má širší oblast působnosti než směrnice o minimální úrovni zdanění, neboť pokrývá všechny subjekty a právní uspořádání, jež jsou daňovými rezidenty v Unii, a to bez jakékoli prahové hodnoty založené na výnosech. Na druhé straně se právní rámec týkající se minimální úrovně zdanění vztahuje pouze na nadnárodní skupiny podniků a velké domácí skupiny s celkovými výnosy přesahujícími 750 milionů EUR. Tyto skupiny rovněž spadají do oblasti působnosti této směrnice. Důvodem je skutečnost, že každá z těchto iniciativ má odlišný účel.

Právní rámec týkající se minimální úrovně zdanění se týká výlučně sazby, tj. úrovně zdanění. Netýká se potenciálně škodlivých rysů základu daně. Nezahrnuje ani přezkum toho, zda má subjekt dostatečnou podstatu k tomu, aby mohl vykonávat činnost, kterou vykonávat má. Je pravdou, že provádění pravidel týkajících se minimální úrovně zdanění může do určité míry od vytváření krycích subjektů postupně odrazovat. Jedná se však o prozatím neznámý výsledek, který v této fázi nelze zaručit.

Vynětí skupin spadajících do oblasti působnosti směrnice o minimální úrovni zdanění z oblasti působnosti této směrnice by navíc vedlo k nerovnému zacházení s krycími subjekty patřícími do menších skupin, které nesplňují prahovou hodnotu 750 milionů EUR. Jednalo by se zejména o velké nadnárodní skupiny podniků, kterým by byla udělena výjimka z požadavků na transparentnost a daňových důsledků podle této směrnice.

Další ohlášené iniciativy zahrnují návrhy, jejichž cílem je požadovat, aby všechny subjekty v EU každoročně zveřejňovaly svou efektivní daňovou sazbu, a řešit daňové zvýhodnění dluhového financování tím, že kapitálové financování na jednotném trhu bude postaveno na stejnou úroveň jako dluh. Kromě toho je tato směrnice v souladu s politikami Unie týkajícími se transparentnosti informací o skutečném vlastnictví a tyto politiky doplňuje.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právní předpisy o přímém zdanění spadají do působnosti článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie. Toto ustanovení stanoví, že právní opatření týkající se sblížování předpisů podle uvedeného článku mají právní formu směrnice.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. Povaha této otázky vyžaduje společnou iniciativu v rámci celého vnitřního trhu.

Účelem pravidel této směrnice je bojovat s přeshraničními praktikami vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků a stanovit společný rámec, který bude koordinovaným způsobem proveden do vnitrostátních právních předpisů členských států. Těchto cílů nelze uspokojivě dosáhnout prostřednictvím opatření přijímaných každým členským státem samostatně.

Využití právních subjektů a uspořádání bez minimální podstaty pro účely vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňových úniků se obvykle neomezuje pouze na území jednoho členského státu. Klíčovým rysem příslušných systémů je skutečnost, že zahrnují daňové systémy více než jednoho členského státu současně. Systémem, který by zahrnoval využití krycího subjektu nacházejícího se v jiném členském státě, by tak mohlo být dotčeno více členských států.

Z přezkumu pravidel členských států proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům je patrná roztržičnost. Některé členské státy vypracovaly cílená pravidla nebo postupy, včetně kritérií týkajících se podstaty, s cílem bojovat proti zneužívání ze strany krycích subjektů v oblasti daní. Většina členských států však neuplatňuje cílená pravidla, ale může se spoléhat na obecná pravidla proti zneužívání, která se obvykle uplatňují případ od případu. I mezi několika málo členskými státy, které cílená pravidla na vnitrostátní úrovni vypracovaly, se tato pravidla významně liší, přičemž se nezaměřují na dimenzi vnitřního trhu, ale odrážejí spíše národní systémy a priority.

Pokud by členské státy jednaly individuálně, je možné, že by dále přispívaly ke stávajícímu roztržičnosti a potenciálně jej i zhoršovaly. Takový přístup by nepřispěl k odstranění stávající neefektivity a narušení vyplývající z individuálních opatření. Mají-li se přijmout řešení, která fungují pro celý vnitřní trh a zvyšují jeho (vnitřní a vnější) odolnost proti praktikám daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají nebo mohou mít stejný dopad na všechny členské státy, představuje vhodnou cestu vpřed koordinovaná iniciativa na úrovni EU.

Iniciativa na úrovni EU by navíc měla přidanou hodnotu v porovnání s tím, čeho může dosáhnout množství opatření přijatých na vnitrostátní úrovni. Vzhledem k tomu, že navrhovaná pravidla mají přeshraniční rozměr a že krycí subjekty jsou běžně využívány k erozi základu daně jiného členského státu, než ve kterém se krycí subjekt nachází, je nezbytné, aby jakékoli případné návrhy zachovávaly rovnováhu mezi odlišnými zájmy v rámci vnitřního trhu a vycházely z úplného obrazu skutečnosti v zájmu identifikace

společných cílů a řešení. Toho lze dosáhnout pouze tehdy, jsou-li právní předpisy koncipovány na centrální úrovni. Společný přístup ke krycím subjektům by navíc zajistil právní jistotu a snížil náklady na dodržování předpisů podniků působících v rámci EU.

Takový přístup je proto v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

- **Proporcionalita**

Předpokládaná opatření nejdou nad rámec zajišťující minimální nezbytnou úroveň ochrany pro vnitřní trh. Směrnice tudíž nestanoví úplnou harmonizaci, ale pouze minimální ochranu daňových systémů jednotlivých členských států.

Směrnice zejména stanoví test, který má členským státům usnadnit identifikaci zjevných případů krycích subjektů zneužívaných pro daňové účely koordinovaným způsobem v celé EU. Pro identifikaci krycích subjektů, které tato směrnice nezachycuje, se nadále použijí vnitrostátní předpisy, včetně pravidel, jimiž se provádí právo EU. Opatření uvedená v této směrnici by měla usnadnit i uplatňování těchto vnitrostátních pravidel, neboť členské státy budou mít přístup k novým informacím týkajícím se krycích subjektů. Směrnice dále stanoví důsledky pro krycí subjekty s náležitým přihlédnutím k dohodám a úmluvám uzavřeným mezi členskými státy a třetími zeměmi za účelem zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu.

Zajišťuje tak nezbytnou míru koordinace v rámci Unie za účelem realizace jejích cílů. Vzhledem k výše uvedenému návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů, a je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástroje**

Jedná se o návrh směrnice, která je jediným dostupným nástrojem podle právního základu, jímž je článek 115 Smlouvy o fungování EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Stávající právní předpisy proti vyhýbání se daňovým povinnostem nezahrnují opatření zaměřená na podniky, které nemají minimální podstatu pro daňové účely. Hodnocení proto není relevantní.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Dne 4. června 2021 zahájilo GŘ TAXUD veřejnou konzultaci o možné iniciativě pro boj proti využívání krycích subjektů a uspořádání pro daňové účely. Obsahovala 32 otázek, jejichž cílem bylo mimo jiné vymezit problém a jeho příčiny a určit vhodnou formu opatření na úrovni EU a hlavní znaky krycích subjektů, u nichž existuje riziko zneužití pro daňové účely. Konzultace byla ukončena dne 27. srpna 2021, přičemž bylo odevzdáno celkem 50 odpovědí.

Všichni respondenti uznávají, že navzdory nedávným opatřením EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem problém vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků přetrvává, a to i prostřednictvím zneužívání krycích subjektů. Zatímco někteří respondenti nová cílená opatření pro boj proti zneužívání v daňové oblasti vítají, jiní se domnívají, že jsou potenciálně předčasná.

Jako hlavní příčiny problému respondenti zmiňují malou kapacitu správců daně členských států a nedostatečnou správní spolupráci.

Pokud jde o společné znaky krycích subjektů, které představují riziko zneužití pro daňové účely, existuje široká shoda na tom, že jedním z nich je absence vlastního bankovního účtu, která naznačuje, že by subjekt mohl být považován za krycí subjekt. Existuje rovněž široká shoda na tom, že dalším společným znakem je situace, kdy většina ředitelů není rezidenty země, v níž se subjekt nachází. Neexistuje však široká shoda ohledně relevance jiných faktorů, jako je počet zaměstnanců.

Respondenti dále souhlasí s tím, že krycí subjekty, u nichž existuje riziko zneužití, budou s větší pravděpodobností identifikovány mezi subjekty, které se zabývají činností držení a správy kapitálu či duševního vlastnictví nebo finanční a leasingovou činností. I když se respondenti domnívají, že krycí subjekt, který je náchylný ke zneužití, může být založen v jakékoli právní formě, domnívají se, že mírně vyšší riziko existuje v případě svěřenství. Skutečnost, zda jde o malý nebo střední podnik, se neobjevuje jako relevantní znak, který by měl být brán v úvahu.

Zejména 33 respondentů, především z řad sdružení podniků a profesních sdružení, poskytlo rozsáhlé informace, které přesahují rámec otázek konzultace. Významná část těchto respondentů má na rozdíl od ostatních respondentů obavy, že nové právní předpisy EU zaměřené na vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky prostřednictvím zneužívání krycích subjektů nemusí být zaváděny ve vhodný okamžik, a to i s ohledem na mezinárodní diskuse o celosvětovém minimálním účinném zdanění.

Tito respondenti navíc zdůrazňují, že definovat krycí subjekt je obtížné a že posouzení chybějící podstaty závisí na skutečnostech a okolnostech každého konkrétního subjektu. V tomto ohledu zdůrazňují, že daňoví poplatníci by měli mít účinné právo předložit důkazy o své konkrétní situaci. Užitečné je, že tito respondenti rovněž uvedli konkrétní příklady struktur, které by mohly být považovány za struktury bez podstaty, tj. za krycí subjekty, avšak tyto struktury nebyly založeny za účelem získání daňových zvýhodnění, ale spíše z přesvědčivých obchodních důvodů.

Kromě veřejné konzultace byly provedeny cílené konzultace s vnitrostátními odborníky na přímé daně. Dne 22. června 2021 se konalo zasedání pracovní skupiny IV pro daňové otázky a následovaly dvoustranné konzultace. Celkově členské státy vyjádřily nové iniciativě EU zaměřené na zneužívání krycích subjektů k získání daňových zvýhodnění podporu. Členské státy uvítaly definici společných pravidel týkajících se zneužívání krycích subjektů spolu s rámcem pro správní spolupráci. Členské státy se rovněž vyslovily pro širokou oblast působnosti nových opatření a zdůraznily, že by se měla rovnou měrou vztahovat i na malé a střední podniky. Pokud jde o dostupné možnosti politiky, vyjádřily členské státy podporu regulačním opatřením.

Při přípravě svého návrhu Komise výsledky konzultací vzala do úvahy. Pokud jde o různé možnosti politiky, Komise se zejména rozhodla přikročit k návrhu regulačního a závazného opatření, tj. směrnice podle článku 115 Smlouvy o fungování EU. Navrhovaná směrnice nadto rozlišuje subjekty, u nichž existuje riziko, že se bude jednat o krycí subjekty zneužívané k získání daňových zvýhodnění, a to na základě souboru společných znaků těchto subjektů. Konkrétní krycí subjekty však mají předem výjimku, neboť se běžně používají z opodstatněných obchodních důvodů. Při navrhování rozlišovacích kritérií, na jejichž základě by byly určeny rizikové subjekty, a při definování případů, které by měly být vyloučeny, protože nepředstavují riziko vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňových úniků, Komise vycházela z příspěvků zúčastněných stran. Malé a střední podniky nejsou z návrhu vyloučeny, neboť panuje široká shoda na tom, že představují relevantní rizika. S ohledem na

fakt, že podstata je v konečném důsledku otázkou skutečností a okolností, směrnice obsahuje mechanismus, který daňovým poplatníkům umožňuje zpochybnit výsledek testu stanoveného směrnicí, a to i prokázáním, že určitá struktura je založena z obchodních, nedaňových důvodů. Ve stejném duchu mohou struktury, které nebyly založeny za hlavním účelem získání daňového zvýhodnění, využít mechanismus pro podání žádosti o předem udělené osvobození.

Pokud jde o otázku, zda jsou opatření zaměřená na zneužívání krycích subjektů pro daňové účely zaváděna ve vhodný okamžik nebo zda jsou předčasná, se Komise domnívá, že taková opatření jsou jednoznačně potřebná. Z neustálých skandálů týkajících se zneužívání krycích subjektů na celosvětovém a zejména pak na jednotném trhu potřeba takových opatření jasně vyplývá. Budoucí uplatňování pravidel o celosvětovém minimálním účinném zdanění by problém krycích společností v plném rozsahu neřešilo, neboť tato pravidla by se vztahovala pouze na nadnárodní společnosti, které splňují prahovou hodnotu 750 milionů EUR, a všechny společnosti pod touto prahovou hodnotou by tak zůstaly mimo oblast jejich působnosti. Stejně tak si Komise uvědomuje, že ochrana základů daně členských států je o to důležitější, aby bylo možné za výjimečných okolností způsobených zdravotní krizí zajistit udržitelnou ekonomiku.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při určování vhodných opatření pro boj proti zneužívání krycích subjektů pro daňové účely vycházela Komise z rozsáhlé studie Mezinárodního úřadu pro fiskální dokumentaci (IBFD). Studie byla předložena Komisi v rámci veřejné konzultace. Dospěla k závěru, že stávající opatření EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem nejsou k řešení daňových otázek týkajících se krycích společností dostatečná a že je třeba podpořit přijetí koordinovaných opatření na podporu přeshraniční konzistentnosti použitelného daňového zacházení v případě krycích uspořádání. Rovněž poznamenává, že existence pravidel členských států zaměřených konkrétně na krycí uspořádání je poměrně neobvyklá. Kromě toho vycházela Komise ze studie o společnostech s fiktivním sídlem typu „poštovní schránky“ vypracované externím dodavatelem a zadané nezávisle na této iniciativě.

Komise vycházela z výsledků těchto studií při definování specifických znaků, na základě nichž by měly být určeny subjekty, u nichž existuje jednoznačné riziko, že se jedná o krycí subjekty zneužívané k získání daňového zvýhodnění.

- **Posouzení dopadů**

V rámci přípravy na tuto iniciativu bylo provedeno posouzení dopadů.

Dne 22. října 2021 vydal Výbor pro kontrolu regulace k předloženému posouzení dopadů týkajícímu se tohoto návrhu kladné stanovisko s výhradami, včetně několika návrhů na zlepšení⁵. Jak je vysvětleno níže, byla zpráva o posouzení dopadů dále revidována v tomto smyslu.

Posouzení dopadů zkoumá kromě základního scénáře, tj. neexistence opatření, čtyři možnosti politiky. Možností č. 1 bylo zavedení opatření v podobě soft law, a to rozšířením mandátu stávajícího nástroje vzájemného hodnocení, tj. kodexu chování (zdanění podniků). Jako alternativu zkoumalo posouzení dopadů možnost, že by Komise přijala doporučení adresované členským státům. Lze však očekávat, že nástroje soft law budou mít při řešení problému zneužívání krycích subjektů pro daňové účely omezený účinek; jedná se o

⁵ [Úřad pro publikace: po zveřejnění vložte odkazy na souhrnný přehled a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace.]

přeshraniční problém, který vyžaduje jednotný přístup v celé EU, a ten prostřednictvím soft law nelze zajistit.

Možnosti č. 2, 3 a 4 představují regulační možnosti, které předepisují soubor pravidel, jež by měla být zavedena ve všech členských státech. Liší se v rozsahu snahy o koordinaci. Možnost č. 2 předpokládala koordinaci kritérií a postupů pro identifikaci krycích subjektů, jakož i koordinaci zacházení s nimi. Možnost č. 3 zahrnuje nad rámec možnosti č. 2 mechanismus pro automatickou výměnu informací. Možnost č. 4 doplňuje možnost č. 3 o stanovení sankcí vůči subjektům, které nebudou příslušné předpisy dodržovat.

Jednotlivé možnosti byly srovnány na základě těchto kritérií: a) účinnost při omezování zneužívání krycích subjektů, b) daňové zisky pro veřejné finance, c) náklady na dodržování předpisů pro podniky, d) náklady na dodržování předpisů pro správce daně, e) nepřímé účinky na jednotný trh, f) nepřímé účinky na hospodářskou soutěž mezi podniky, g) nepřímé dopady na konkurenceschopnost EU, h) nepřímé dopady – sociální dopady a i) soudržnost. Srovnání ukázalo, že možnosti č. 2, 3 a 4 by měly být při plnění cílů této iniciativy navzdory svým nákladům účinné. Zdá se, že nejlepší výsledky nabízí možnost č. 4. Konkrétně se očekává, že zajistí nejvyšší úroveň dodržování předpisů ze strany subjektů, které budou spadat do oblasti působnosti této iniciativy, a zároveň bude v souladu se současnou agendou EU pro boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům a bude vycházet ze stávajících systémů pro výměnu informací.

Hospodářské dopady

Posouzení hospodářských dopadů podléhalo omezením v oblasti údajů, protože iniciativa se týká typu subjektu, u něhož existuje závažný nedostatek údajů a není pro něj k dispozici žádná obecně přijatelná definice.

Přínosy

Očekává se však, že upřednostňovaná možnost (možnost č. 4) bude mít pozitivní hospodářský dopad. Jako hlavní přímý přínos se očekává, že v důsledku omezení zneužívání krycích subjektů v EU dojde ke zvýšení výběru daňových příjmů. I malé snížení současné odhadované daňové ztráty (která je v EU odhadována přibližně na 20 miliard EUR) bude představovat významné dodatečné veřejné zdroje. Možnost č. 4 je nejúčinnější, neboť výsledek zjištění existence krycího subjektu s sebou přináší další pozitivní dopady: výměnu informací mezi členskými státy a společný režim sankcí na úrovni EU. Určité další přímé přínosy by mohly být získány z regulačních poplatků z důvodu sankcí. Iniciativa bude mít rovněž významné nepřímé přínosy. Díky tomuto opatření budou shromážděny cenné informace, které umožní lépe porozumět fenoménu krycích subjektů pro daňové účely. Opatření bude rovněž signálem, že EU je odhodlána s vyhýbáním se daňovým povinnostem a daňovými úniky v rámci svých hranic skoncovat a podporovat dodržování daňových předpisů.

Náklady

Hlavní náklady spojené se zvolenou možností tvoří zvýšení nákladů podniků i správců daně na dodržování předpisů. Očekává se, že náklady podniků na dodržování daňových předpisů se v omezené míře zvýší. Celkově by náklady měly být poměrně omezené, protože se očekává, že počet společností, které budou spadat do oblasti působnosti této iniciativy, bude nízký (méně než 0,3 % všech společností v EU), přičemž dodatečné údaje, které mají subjekty spadající do oblasti působnosti této iniciativy oznamovat, by měly být snadno dohledatelné a mělo by být poměrně snadné je poskytnout. Očekává se, že náklady správců daně se rovněž mírně zvýší. Správci daně by měli rozšířit své kapacity, aby mohli spravovat informace, k nimž budou mít přístup, zavádět systémy podporující výměnu informací a vymáhat navrhované sankce. Tento návrh je koncipován s cílem nalézt správnou rovnováhu mezi

pozitivními dopady a další zátěží. Existují rizika, pokud jde o schopnost členských států vypořádat se s novými povinnostmi, například při správě daňových rozhodnutí.

Hlavní provedené změny

Výbor pro kontrolu regulace vydal k posouzení dopadů kladné stanovisko s výhradami. Výbor pro kontrolu regulace konkrétně uvedl, že z posouzení dopadů není jasné, proč by měly být daňové úniky a vyhýbání se daňovým povinnostem řešeny společně a co odlišuje legitimní krycí subjekty od těch, které jsou zneužívány pro daňové účely. Výbor pro kontrolu regulace rovněž konstatoval, že posouzení dopadů neposkytuje dostatečný přehled možných alternativních a/nebo doplňkových opatření nad rámec zavedení právních předpisů EU. Výbor pro kontrolu regulace dále poznamenal, že posouzení dopadů by mělo být doplněno o kvantitativní odhady, a to zejména o odhady nákladů podniků na dodržování předpisů, a mělo by v rámci hlavní analýzy lépe odrážet různé názory zúčastněných stran. Příloha I posouzení dopadů vysvětluje, jak byly výhrady výboru řešeny. V reakci na obavy vyjádřené výborem prošlo několik částí posouzení dopadů revizí a posouzení bylo doplněno o nové části. Za prvé byl doplněn nový oddíl, který má i ve formě příkladů vysvětlit, jak mohou krycí subjekty podobným způsobem sloužit jak k vyhýbání se daňovým povinnostem, tak k praktikám daňových úniků, a proč je tedy lze řešit společně. Kromě toho bylo posouzení dopadů revidováno s cílem vyjasnit, že rozlišení mezi legitimními a nelegitimními krycími subjekty spočívá v tom, jak jsou využívány, nikoli jak jsou konstruovány. Za druhé bylo posouzení dopadů rozšířeno tak, aby podrobně odráželo různé alternativy zvažované v rané fázi pro boj s problematickým využíváním krycích subjektů v daňové oblasti. V tomto ohledu bylo vysvětleno, proč nebyla podporována možnost regulace poskytovatelů svěrenských služeb a služeb pro obchodní společnosti jako samostatného nebo doplňkového opatření. Rovněž byly podrobněji analyzovány důvody, proč bylo za možnost vhodnou pro daný účel považováno zavedení požadavků týkajících se podstaty. Za třetí bylo posouzení dopadů revidováno tak, aby zahrnovalo další podrobnosti o odhadovaných nákladech na dodržování předpisů pro podniky a správní orgány, a zejména podrobnosti o důvodech pro výši odhadů, další argumenty a nové důkazy. Kromě toho byly některé oddíly hlavní části posouzení dopadů zrevidovány tak, aby zahrnovaly příslušné příspěvky zúčastněných stran shromážděné prostřednictvím veřejných a zvláštních postupů konzultace.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Viz legislativní finanční výkaz.

5. DALŠÍ PRVKY

• Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Jakmile bude tento návrh přijat jako směrnice, měl by být proveden do vnitrostátního práva členských států do 30. června 2023 a nabýt účinku k 1. lednu 2024. Pro účely monitorování a hodnocení provádění směrnice budou členské státy každoročně poskytovat Komisi příslušné informace za zdaňovací období, včetně seznamu statistických údajů. Příslušné informace jsou uvedeny v článku 12 směrnice.

Každých pět let, které by se měly začít počítat od [1. ledna 2024], předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Výsledky tohoto návrhu budou zahrnuty do hodnotící zprávy pro Evropský parlament a Radu, která bude vydána do [1. ledna 2029].

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Směrnice je ve velké míře inkluzivní a jejím cílem je zachytit všechny podniky, které lze považovat za daňové rezidenty členského státu, bez ohledu na jejich právní formu. V tomto smyslu rovněž zachycuje právní uspořádání, jako jsou osobní společnosti, která jsou považována za daňové rezidenty členského státu.

Směrnice se zaměřuje na zvláštní systém využívaný pro účely vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňových úniků. Systém, na nějž se směrnice zaměřuje, zahrnuje zakládání podniků v rámci EU, u nichž se má za to, že vykonávají hospodářskou činnost, avšak ve skutečnosti žádnou hospodářskou činnost nevykonávají. Důvodem jejich založení bylo totiž umožnit, aby jejich skutečnému majiteli nebo skupině, do níž patří, jako celku plynulo určité daňové zvýhodnění. Finanční holdingový podnik může například inkasovat veškeré platby z finančních činností podniků v různých členských státech EU s využitím osvobození od srážkových daní podle směrnice o zdanění úroků a licenčních poplatků⁶ a poté tyto příjmy předávat přidruženému podniku v jurisdikci třetí země s nízkým zdaněním a využívat přitom výhodných daňových smluv nebo dokonce vnitrostátního daňového práva konkrétního členského státu. S cílem bojovat proti tomuto systému stanoví tato směrnice test, jenž členským státům pomůže určit podniky, které vykonávají hospodářskou činnost, avšak nemají minimální podstatu a jsou zneužívány k získání daňových zvýhodnění. Tento test lze běžně nazývat „testem existence podstaty“. Kromě toho směrnice spojuje podniky, které nemají minimální podstatu (krycí subjekty), s daňovými důsledky. Předpokládá rovněž automatickou výměnu informací, jakož i případnou žádost jednoho členského státu adresovanou druhému o daňové kontroly pro širší skupinu podniků, které jsou považovány za rizikové (neboť splňují určité podmínky), avšak nemusí jim nutně chybět podstata ve smyslu této směrnice. Definice vhodného daňového zacházení a výměna informací by měly odrazovat od systému, na nějž se směrnice zaměřuje, tím, že budou neutralizována daňová zvýhodnění, která byla nebo mohou být získána.

S ohledem na výše uvedené je směrnice strukturována tak, aby především odrážela logickou posloupnost jednotlivých kroků výše uvedeného testu existence podstaty. Test se skládá ze 7 kroků: podniky, které by měly předkládat oznámení (neboť jsou považovány za „rizikové“); předložení oznámení; možnost dosáhnout osvobození od oznamovací povinnosti na základě neexistence důvodů daňové povahy; domněnka chybějící minimální podstaty; možnost vyvrácení domněnky; daňové důsledky; automatická výměna informací prostřednictvím zpřístupnění údajů v centrálním rejstříku, jakož i případná žádost o provedení daňové kontroly.

Podniky, které by měly předkládat oznámení

První krok rozděluje různé typy podniků na podniky, u nichž existuje riziko chybějící podstaty a zneužití pro daňové účely, a podniky s nízkým rizikem. Rizikové jsou ty případy, jež současně vykazují řadu znaků, které lze obvykle identifikovat u podniků s chybějící podstatou. Tato kritéria se běžně označují jako „vstupní“. Případy s nízkým rizikem jsou ty případy, které nebudou vykazovat žádné z těchto kritérií nebo které budou vykazovat pouze některá z nich, tj. případy, které nesplní vstupní kritéria.

Cílem příslušných kritérií představujících vstupní kritéria je odlišit jako rizikové podniky, které se zdánlivě zabývají přeshraničními činnostmi, jež jsou geograficky mobilní, a navíc se

⁶ Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 49).

při své vlastní správě spoléhají na jiné podniky, zejména na profesionální poskytovatele služeb z řad třetích osob nebo na obdobné podniky.

Případy s nízkým rizikem, které nesplní vstupní kritéria, jsou pro účely směrnice irelevantní. Lze proto zaměřit zdroje na nejrizikovější případy, tj. na ty, které vykazují všechny relevantní znaky, a splňují tak vstupní kritéria.

V zájmu daňové jistoty mají podniky vykonávající určité činnosti výslovnou výjimku, a proto jsou od počátku považovány za podniky s nízkým rizikem, které jsou pro účely směrnice irelevantní. Patří mezi ně podniky, které by buď nesplňovaly vstupní kritéria, nebo, pokud by je splňovaly, by bylo v pozdější fázi testu zjištěno, že jsou pro účely směrnice irelevantní. Podniky, které spadají do působnosti některé z výjimek, nemusí posuzovat, zda vstupní kritéria splňují, či nikoli.

Předložení oznámení

Druhý krok, který tvoří jádro samotného testu existence podstaty, poté provádějí pouze podniky, které jsou na základě prvního kroku shledány rizikovými. Tyto podniky jsou z důvodu rizikovitosti vyzvány, aby v daňovém přiznání oznámily svou podstatu.

Oznámením podstaty se rozumí poskytnutí konkrétních informací, které obvykle vyplývají již z daňového přiznání podniku, způsobem, jenž usnadňuje posouzení činnosti vykonávané podnikem. Důraz je kladen na zvláštní okolnosti, jež se obvykle vyskytují u podniku, který vykonává podstatnou hospodářskou činnost.

Za důležité jsou považovány tři prvky: za prvé prostory, které jsou k dispozici pro výhradní užívání ze strany podniku; za druhé alespoň jeden vlastní aktivní bankovní účet v Unii a za třetí alespoň jeden ředitel, který má bydliště v blízkosti podniku a věnuje se jeho činností, nebo (alternativně) dostatečný počet zaměstnanců podniku, kteří se podílejí na jeho hlavních činnostech vytvářejících příjmy a mají bydliště v blízkosti podniku. Skutečnost, že se ředitel věnuje činnosti podniku, lze prokázat prostřednictvím jeho kvalifikace, která by mu měla umožňovat aktivně se podílet na rozhodovacích procesech, formálních pravomocích, které mu byly svěřeny, a skutečné účasti ředitele na každodenním řízení podniku. Nemá-li žádný ředitel s nezbytnou kvalifikací bydliště v blízkosti podniku, bylo by alternativně možné očekávat, že podnik má odpovídající vztah k členskému státu, v němž má podle svého prohlášení daňovou rezidenci, pokud má většina jeho zaměstnanců vykonávajících každodenní funkce daňovou rezidenci v blízkosti tohoto členského státu. Rozhodování by mělo probíhat rovněž v členském státě podniku. Tyto specifické prvky byly vybrány na základě mezinárodní normy pro podstatnou hospodářskou činnost pro daňové účely.

Je třeba mít na paměti, že tyto prvky jsou stanoveny s ohledem na podniky s přeshraničními činnostmi, které jsou geograficky mobilní a nemají vlastní zdroje pro svou vlastní správu.

Kromě toho musí být k oznámení přiloženy uspokojivé listinné důkazy, které by měly být rovněž připojeny k daňovému přiznání, pokud v něm již nejsou zahrnuty. Cílem požadovaných důkazů je umožnit správcům daně přímo ověřit pravdivost oznámených informací a vytvořit si obecný přehled o stavu podniku s cílem zvážit, zda zahájit daňovou kontrolu.

Domněnka chybějící minimální podstaty a zneužívání daňového systému

Třetí krok testu stanoví odpovídající posouzení informací, které podnik oznámil ve druhém kroku, pokud jde o podstatu. Stanoví, jak by měl být alespoň na první pohled kvalifikován výsledek oznámení, tj. prohlášení podniku, že vykazuje nebo nevykazuje příslušné prvky.

Podnik, který představuje rizikový případ, neboť splnil vstupní kritéria, a jehož oznámení rovněž vede ke zjištění, že mu chybí alespoň jeden z relevantních prvků týkajících se

podstaty, by měl být považován za „krycí subjekt“ ve smyslu směrnice, tj. za subjekt s chybějící podstatou, který je zneužíván pro daňové účely.

Podnik, který sice představuje rizikový případ, avšak z jehož oznámení je zřejmé, že vykazuje všechny podstatné prvky týkající se podstaty, by neměl být považován za „krycí subjekt“ ve smyslu směrnice. Tato domněnka však nevylučuje, že správci daně i přesto dojdou k závěru, že takový podnik:

- je krycím subjektem ve smyslu směrnice, neboť předložené listinné důkazy nepotvrzují oznámené informace, nebo
- je krycím subjektem nebo nevykonává podstatnou hospodářskou činnost podle jiných vnitrostátních pravidel, než je tato směrnice, s přihlédnutím k předloženým listinným důkazům a/nebo dalším prvkům, nebo
- není skutečným majitelem žádného toku příjmů, který mu je vyplácen.

Vyvrácení

Čtvrtý krok se týká práva podniku, který je považován za krycí subjekt zneužívaný pro daňové účely ve smyslu směrnice, prokázat opak, tj. prokázat, že má podstatu nebo že v každém případě není zneužíván pro daňové účely. Tato příležitost je velmi důležitá, neboť test existence podstaty je založen na ukazatelích a jako takový nemusí zachytit konkrétní skutečnosti a okolnosti každého jednotlivého případu. Daňoví poplatníci tedy budou mít účinné právo tvrdit, že nejsou krycím subjektem ve smyslu směrnice.

Daňoví poplatníci by při uplatnění práva na vyvrácení domněnky existence krycího subjektu měli předložit konkrétní důkazy o činnostech, které vykonávají, a způsobu, jakým tak činí. Očekává se, že předložené důkazy budou zahrnovat informace o obchodních (tj. nedaňových) důvodech pro založení a udržování podniku, který nepotřebuje vlastní prostory a/nebo bankovní účet a/nebo určené vedení či zaměstnance. Rovněž se očekává, že budou obsahovat informace o zdrojích, které tento podnik využívá ke skutečnému výkonu své činnosti. Rovněž se očekává, že budou obsahovat informace umožňující ověření vztahu mezi podnikem a členským státem, v němž je podnik podle svého prohlášení daňovým rezidentem, tj. ověření, zda jsou v tomto státě přijímána klíčová rozhodnutí o činnostech podniku vytvářejících hodnotu.

Ačkoli jsou výše uvedené informace zásadní a podnik vyvracející domněnku je povinen je předložit, může ve svůj prospěch předložit i další informace. Tyto informace by pak měl posoudit správce daně státu, v němž je podnik daňovým rezidentem. Pokud je správce daně přesvědčen o tom, že podnik vyvrátil domněnku, že se jedná o krycí subjekt ve smyslu směrnice, měl by být správce daně schopen výsledek procesu vyvrácení domněnky potvrdit za příslušné zdaňovací období. Jelikož proces vyvrácení domněnky bude pravděpodobně představovat zátěž jak pro podnik, tak pro správce daně, přičemž povede k závěru, že podnik minimální podstatu pro daňové účely má, bude možné platnost vyvrácení domněnky prodloužit o dalších 5 let (tj. celkem nejvýše o 6 let) od skončení příslušného zdaňovacího období, pokud se nezmění právní a skutkové okolnosti doložené podnikem. Po uplynutí této doby bude podnik muset proces vyvrácení domněnky zopakovat, pokud o to bude mít zájem.

Osvobození na základě neexistence důvodů daňové povahy

Podnik, který by mohl splňovat vstupní kritéria a/nebo nesplňuje minimální podstatu, by mohl být využíván pro skutečnou podnikatelskou činnost, aniž by vytvářel daňové zvýhodnění pro sebe, skupinu společností, jejíž je součástí, nebo pro skutečného majitele. Takový podnik by měl mít možnost tuto skutečnost kdykoli prokázat a požádat o osvobození od povinností vyplývajících z této směrnice.

Pro účely uplatnění takového osvobození se očekává, že podnik předloží prvky, které umožní porovnání daňové povinnosti struktury nebo skupiny, jejíž je součástí, s jeho zapojením a bez něj. To se podobá postupu, který se doporučuje provést za účelem posouzení jakéhokoli typu systému agresivního daňového plánování (doporučení Komise ze dne 6. prosince 2012 o agresivním daňovém plánování)⁷.

Stejně jako v případě vyvrácení domněnky lze mít za to, že nejlepší možností pro posouzení relevantních důkazů předložených podnikem má správce daně místa, kde má podnik podle svého prohlášení daňovou rezidenci. Pokud je správce daně přesvědčen, že zapojení určitého podniku v rámci skupiny nemá vliv na daňovou povinnost skupiny, měl by být schopen potvrdit, že podnik není vystaven riziku, že bude ve vztahu k určitému zdaňovacímu období považován za „krycí subjekt“ podle této směrnice. Jelikož proces vedoucí k osvobození může představovat zátěž jak pro podnik, tak pro správce daně, přičemž povede k závěru, že účelem podniku není vyhýbat se daňovým povinnostem ani daňový únik, bude možné prodloužit platnost osvobození o dalších 5 let (tj. celkem nejvýše o 6 let), pokud se nezmění právní a skutkové okolnosti doložené podnikem. Po uplynutí této doby bude podnik muset proces žádosti o osvobození zopakovat, pokud bude mít o prodloužení osvobození zájem a může doložit, že na něj má i nadále nárok.

Důsledky

Pokud je určitý podnik považován za krycí subjekt ve smyslu směrnice, přičemž podnik tuto domněnku nevyvrátí, měly by nastat daňové důsledky. Tyto důsledky by měly být přiměřené a jejich cílem by měla být neutralizace daňového dopadu, tj. odepření jakýchkoli daňových zvýhodnění, která podnik získal nebo by mohl získat v souladu se smlouvami či úmluvami platnými v členském státě podniku nebo s příslušnými směrnicemi EU, zejména se směrnicemi Rady 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států a 2003/49/ES o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států. Tato zvýhodnění by byla ve skutečnosti odepřena, pokud by příslušné smlouvy, úmluvy a unijní směrnice nebyly ve vztahu k podniku, o němž bylo zjištěno, že nemá minimální podstatu (přičemž neprokázal opak), zohledněny.

Vzhledem k tomu, že za účelem získání těchto zvýhodnění musí podnik zpravidla předložit potvrzení o daňové rezidenci, je pro účinnost příslušného procesu nutno zajistit, že členský stát daňové rezidence krycího subjektu buď potvrzení o daňové rezidenci vůbec nevydá, nebo jej vydá spolu s upozorněním, tj. včetně výslovného prohlášení, které zabrání jeho použití pro účely získání výše uvedených zvýhodnění. Nevydání potvrzení o daňové rezidenci nebo vydání zvláštního potvrzení, včetně výše popsaného upozornění, neruší vnitrostátní předpisy členského státu, v němž je krycí subjekt daňovým rezidentem, pokud jde o případné daňové povinnosti, které jsou s ním spojeny. Bude sloužit pouze jako správní praxe s cílem informovat zemi zdroje o tom, že by ve vztahu k platbám ve prospěch krycího subjektu neměla poskytovat zvýhodnění plynoucí z její daňové smlouvy s členským státem krycího subjektu (nebo z platných směrnic EU).

Pokud byla daňová zvýhodnění poskytnutá podniku odepřena, je třeba určit, jak by měly být příjmy plynoucí podniku a z něj i veškerá aktiva vlastněná podnikem skutečně zdaněny. Zejména by mělo být určeno, která jurisdikce by měla mít právo takové toky příjmů a/nebo aktiva danit. Tímto určením by neměla být dotčena žádná daň, která může být uplatňována na úrovni samotného krycího subjektu; členský stát krycího subjektu by tak mohl nadále

⁷ Úř. věst. L 338, 12.12.2012, s. 41.

považovat krycí subjekt za daňového rezidenta na svém území a uplatňovat daň z příslušných toků příjmů a/nebo aktiv podle svého vnitrostátního práva.

Při přidělování práv zdanění by měly být zohledněny všechny jurisdikce, které mohou být dotčeny transakcemi zahrnujícími krycí subjekt. Těmito jurisdikcemi jsou, s výjimkou členského státu krycího subjektu:

- i) v případě toků příjmů: na jedné straně jurisdikce zdroje nebo jurisdikce, v níž se nachází plátce příjmu, a na druhé straně jurisdikce konečného určení toku, tj. jurisdikce akcionáře podniku;
- ii) v případě nemovitého majetku: na jedné straně jurisdikce zdroje nebo jurisdikce, v níž se majetek nachází, a na druhé straně jurisdikce, v níž je vlastník rezidentem, tj. jurisdikce akcionáře podniku;
- iii) v případě cenného movitého majetku, jako jsou umělecké sbírky, jachty apod.: jurisdikce vlastníka, tj. akcionáře podniku.

Přidělováním práv zdanění jsou nutně dotčeny pouze členské státy, které jsou vázány touto směrnicí, tj. tímto přidělováním nejsou a ani nemohou být dotčeny třetí země. Je však pravděpodobné, že k situacím zahrnujícím třetí země bude docházet, např. pokud krycímu subjektu plyne příjem ze třetí země, pokud se akcionář (akcionáři) krycího subjektu nachází ve třetí zemi nebo pokud krycí subjekt vlastní aktiva nacházející se ve třetí zemi. V těchto případech by měly být řádně dodržovány smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi členským státem a třetí zemí, pokud jde o přidělování práv zdanění. Pokud takové smlouvy neexistují, použije dotčený členský stát své vnitrostátní právo.

Konkrétně lze uvažovat o čtyřech scénářích:

- 1) Jurisdikce zdroje (plátce) ve třetí zemi – jurisdikce krycího subjektu v EU – jurisdikce akcionáře (akcionářů) v EU

V tomto případě není jurisdikce zdroje směrnicí vázána, zatímco jurisdikce krycího subjektu a akcionáře do její oblasti působnosti spadají.

- Zdroj/plátce ze třetí země: může na odchozí platbu uplatnit vnitrostátní daň nebo se může rozhodnout uplatnit smlouvu účinnou v rámci jurisdikce akcionáře v EU.
- Krycí subjekt z EU: bude i nadále daňovým rezidentem v příslušném členském státě a bude muset plnit příslušné povinnosti podle vnitrostátních právních předpisů, včetně oznámení obdržené platby; může mít možnost doložit daň uplatněnou na platbu.
- Akcionář (akcionáři) z EU: zahrne (zahrnou) platbu, kterou obdržel krycí subjekt, do svých zdanitelných příjmů podle vnitrostátních právních předpisů a může (mohou) mít možnost uplatnit úlevu v souvislosti s případnou daní uhrazenou u zdroje v souladu s platnou smlouvou s jurisdikcí zdroje ve třetí zemi. Rovněž zohlední a odečte případnou daň uhrazenou krycím subjektem.

- 2) Jurisdikce zdroje (plátce) v EU – jurisdikce krycího subjektu v EU – jurisdikce akcionáře (akcionářů) v EU

V tomto případě spadají do oblasti působnosti směrnice všechny jurisdikce, a jsou jí proto vázány.

- Zdroj/plátce z EU: nebude mít právo platbu zdanit, avšak na odchozí platbu může uplatnit vnitrostátní daň v rozsahu, v jakém není schopen určit, zda se akcionář (akcionáři) podniku nachází v EU.

- Krycí subjekt z EU: bude i nadále daňovým rezidentem v příslušném členském státě a bude muset plnit příslušné povinnosti podle vnitrostátních právních předpisů, včetně oznámení obdržené platby; může mít možnost doložit daň uplatněnou na platbu.
 - Akcionář (akcionáři) z EU: zahrne (zahrnou) platbu, kterou obdržel krycí subjekt, do svých zdanitelných příjmů podle vnitrostátních právních předpisů a může (mohou) mít možnost uplatnit slevu na dani uhrazené u zdroje, a to i na základě unijních směrnic. Rovněž zohlední a odečte případnou daň uhrazenou krycím subjektem.
- 3) Jurisdikce zdroje (plátce) v EU – jurisdikce krycího subjektu v EU – jurisdikce akcionáře (akcionářů) ve třetí zemi
- V tomto případě jsou směrnici vázány pouze jurisdikce zdroje a jurisdikce krycího subjektu, jurisdikce akcionáře (akcionářů) nikoli.
- Zdroj/plátce z EU: zdaní odchozí platbu podle účinné smlouvy s jurisdikcí akcionáře (akcionářů) ve třetí zemi nebo v případě neexistence takové smlouvy v souladu s vnitrostátními právními předpisy své země.
 - Krycí subjekt z EU: bude i nadále daňovým rezidentem v členském státě a bude muset plnit příslušné povinnosti podle vnitrostátních právních předpisů, včetně oznámení obdržené platby; může mít možnost doložit daň uplatněnou na platbu.
 - Akcionář (akcionáři) ze třetí země: ačkoli jurisdikce akcionáře (akcionářů) ve třetí zemi není nucena uplatňovat žádné důsledky, může být požádána, aby za účelem poskytnutí úlevy uplatnila platnou daňovou smlouvu s členským státem zdroje.
- 4) Jurisdikce zdroje (plátce) ve třetí zemi – jurisdikce krycího subjektu v EU – jurisdikce akcionáře (akcionářů) ve třetí zemi
- Zdroj/plátce ze třetí země: může na odchozí platbu uplatnit vnitrostátní daň nebo se může rozhodnout uplatnit daň podle účinné smlouvy s jurisdikcí akcionáře (akcionářů) ve třetí zemi, pokud si přejí zohlednit i krycí subjekt z EU.
 - Krycí subjekt z EU: bude i nadále daňovým rezidentem v členském státě a bude plnit příslušné povinnosti podle vnitrostátních právních předpisů, včetně oznámení obdržené platby; může mít možnost doložit daň uplatněnou na platbu.
 - Akcionář (akcionáři) ze třetí země: ačkoli jurisdikce akcionáře ve třetí zemi není nucena uplatňovat žádné důsledky, může za účelem poskytnutí úlevy zvážit uplatnění platné smlouvy s jurisdikcí zdroje.

Scénáře, kdy jsou krycí podniky rezidenty zemí mimo EU, do oblasti působnosti směrnice nespádají.

Výměna informací

Všechny členské státy budou mít přístup k informacím o krycích subjektech v EU, a to kdykoli a bez nutnosti o takové informace žádat. Za tímto účelem si budou členské státy mezi sebou vyměňovat informace od prvního kroku, kdy bude určitý podnik klasifikován jako rizikový ve smyslu této směrnice. Výměna informací bude probíhat i v případě, že správce daně členského státu provede posouzení na základě skutečností a okolností jednotlivých případů a rozhodne se potvrdit, že určitý podnik vyvrátil domněnku krycího subjektu nebo že by měl být osvobozen od povinností podle této směrnice. Tím bude zajištěno, že všechny členské státy budou mít možnost se včas dozvědět o vykonané posuzovací pravomoci a

důvodech, které vedly k danému posouzení. Členské státy budou rovněž moci požádat členský stát podniku o provedení daňových kontrol, pokud budou mít důvodné podezření, že by podniku mohla chybět minimální podstata ve smyslu směrnice.

Aby byly informace včas k dispozici všem členským státům, které na nich mohou mít zájem, bude probíhat jejich automatická výměna prostřednictvím centrálního rejstříku s využitím stávajícího mechanismu správní spolupráce v daňových záležitostech. Členské státy si budou informace ve všech výše uvedených scénářích vyměňovat neprodleně, a to v každém případě do 30 dnů od okamžiku, kdy bude mít správní orgán tyto informace k dispozici. To znamená do 30 dnů od obdržení daňového přiznání nebo do 30 dnů ode dne, kdy správní orgán vydá rozhodnutí potvrzující, že podnik vyvrátil domněnku nebo že by měl být osvobozen. Automatická výměna proběhne rovněž do 30 dnů od ukončení kontroly podniku, který je pro účely této směrnice považován za rizikový, pokud bude mít výsledek takové kontroly dopad na informace, k jejichž výměně již v souvislosti s tímto podnikem došlo či mělo dojít. Informace, které budou předmětem výměny, jsou uvedeny v článku 13 této směrnice. Vychází se ze zásady, že tyto informace by měly všem členským státům umožnit získání informací oznamovaných podniky, které jsou ve smyslu této směrnice považovány za rizikové. Kromě toho platí, že pokud správní orgán členského státu na základě posouzení potvrdí vyvrácení domněnky nebo rozhodne o osvobození od povinností vyplývajících ze směrnice, měly by být ostatní členské státy na základě vyměňovaných informací schopny pochopit i důvody tohoto posouzení. Ostatní členské státy by měly mít vždy možnost požádat jiný členský stát o provedení daňové kontroly u jakéhokoli podniku, který splní vstupní kritéria podle této směrnice, pokud budou mít pochybnosti o tom, zda má minimální požadovanou podstatu, či nikoli. Dožádaný členský stát by měl provést daňovou kontrolu v přiměřené lhůtě a výsledek by měl sdílet s dožadujícím členským státem. V případě zjištění, že příslušný podnik je „krycím subjektem“, by měla proběhnout automatická výměna informací v souladu s článkem 13 této směrnice.

Sankce

Navrhovaný právní předpis ponechává na členských státech, aby stanovily sankce za porušení oznamovacích povinností stanovených touto směrnicí, jež byla provedena do vnitrostátního právního řádu. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Minimální úroveň koordinace mezi členskými státy by mělo být dosaženo stanovením minimálních peněžitých sankcí v souladu se stávajícími předpisy ve finančním sektoru. Sankce by měly zahrnovat správní peněžitou sankci ve výši nejméně 5 % obratu podniku. Tato minimální výše by měla zohledňovat okolnosti konkrétního oznamujícího subjektu.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se stanoví pravidla pro předcházení zneužívání krycích subjektů pro daňové účely a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,
v souladu se zvláštním legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Významnou politickou prioritou Unie zůstává zajištění spravedlivého a účinného zdanění na vnitřním trhu a boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům. Přestože v posledních letech došlo v této oblasti k významnému pokroku, zejména v důsledku přijetí směrnice Rady 2016/1164³ týkající se boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a rozšíření oblasti působnosti směrnice Rady 2011/16/EU⁴ o správní spolupráci, jsou nezbytná další opatření pro boj s konkrétně zjištěnými praktikami vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků, které stávající právní rámec Unie zcela nezachycuje. Zejména nadnárodní skupiny často vytvářejí podniky bez minimální podstaty, aby snížily svou celkovou daňovou povinnost, a to mimo jiné přesunem zisků z některých členských států s vysokým zdaněním, v nichž vykonávají hospodářskou činnost a vytvářejí hodnotu pro své podnikání. Tento návrh doplňuje pokrok, kterého se podařilo dosáhnout v oblasti transparentnosti podniků tím, že byly prostřednictvím rámce boje proti praní peněz zavedeny požadavky na informace o skutečném vlastnictví, které řeší situace, kdy jsou zakládány podniky za účelem utajení skutečného vlastnictví, ať už jde o vlastnictví podniků samotných, nebo aktiv v jejich správě a vlastnictví, jako jsou nemovitosti nebo majetek vysoké hodnoty.
- (2) Uznává se, že v členském státě mohou být zakládány podniky bez minimální podstaty s hlavním cílem získat daňové zvýhodnění, zejména prostřednictvím eroze základu daně jiného členského státu. I když některé členské státy vypracovaly právní nebo správní rámec na ochranu svého základu daně před takovými systémy, příslušná

¹ Úř. věst. C , , s . . Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

² Úř. věst. C , , s . . Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

³ Směrnice Rady 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁴ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

pravidla mají často omezený účinek, neboť se uplatňují pouze na území jednoho členského státu a účinně nezachycují situace, které se týkají více než jednoho členského státu. Kromě toho se vnitrostátní pravidla, která se v této oblasti uplatňují, v rámci Unie značně liší, přičemž některé členské státy nemají pro boj proti zneužívání podniků, které nemají žádnou podstatu pro daňové účely nebo je jejich podstata pro daňové účely minimální, vůbec žádná pravidla.

- (3) Je nezbytné stanovit společný rámec, aby byla posílena odolnost členských států vůči praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků spojeným s využíváním podniků, které nevykonávají hospodářskou činnost, i když se má za to, že ji vykonávají, a proto nemají žádnou podstatu pro daňové účely nebo je jejich podstata pro daňové účely jen minimální. Cílem je zajistit, aby podniky s chybějící minimální podstatou nebyly využívány jako nástroje pro daňové úniky nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Vzhledem k tomu, že tyto podniky mohou být usazeny v jednom členském státě, ale mohou být využívány způsobem vedoucím k erozi základu daně jiného členského státu, je zásadně důležité dohodnout se na společném souboru pravidel pro určení nedostačující podstaty pro daňové účely na vnitřním trhu, jakož i pro vymezení konkrétních daňových důsledků spojených s touto nedostatečnou podstatou. Pokud se zjistí, že určitý podnik má dostatečnou podstatu podle této směrnice, nemělo by to bránit členským státům v tom, aby nadále uplatňovaly pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, pokud jsou v souladu s právem Unie.
- (4) Aby byl zajištěn komplexní přístup, měla by se pravidla vztahovat na všechny podniky v Unii, které podléhají dani v členském státě, bez ohledu na jejich právní formu a právní postavení, pokud mají daňovou rezidenci v členském státě a jsou způsobilé získat potvrzení o daňové rezidenci v tomto členském státě.
- (5) Aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, proporcionalita a účinnost případných pravidel, bylo by žádoucí omezit jejich působnost na podniky, u nichž existuje riziko zjištění, že jim chybí minimální podstata a jsou využívány s hlavním cílem získat daňové zvýhodnění. Bylo by proto důležité stanovit vstupní kritérium ve formě souboru tří kumulativních, indikativních podmínek, aby bylo možné dospět k závěru, které podniky jsou dostatečně rizikové, jak je uvedeno výše, aby bylo odůvodněno, že se na ně má vztahovat oznamovací povinnost. První podmínka by měla umožnit identifikaci podniků, u nichž se má za to, že vykonávají převážně geograficky mobilní hospodářské činnosti, neboť místo, kde jsou tyto činnosti skutečně vykonávány, je obvykle obtížnější určit. Tyto činnosti obvykle vedou k významným tokům pasivních příjmů. Proto by tuto podmínku splňovaly podniky, jejichž příjmy sestávají převážně z toků pasivních příjmů. Mělo by se rovněž vzít v úvahu, že subjekty vlastníci aktiva pro soukromé účely, jako jsou nemovitosti, jachty, trysková letadla, umělecká díla nebo samotný kapitál, nemusí mít po delší dobu žádné příjmy, ale přesto jim může vlastnictví těchto aktiv umožňovat významné daňové zvýhodnění. Vzhledem k tomu, že čistě vnitrostátní situace by nepředstavovaly riziko pro řádné fungování vnitřního trhu a nejlépe by se řešily na vnitrostátní úrovni, měla by se druhá podmínka zaměřit na podniky vykonávající přeshraniční činnosti. Výkon přeshraničních činností by měl být zjišťován s ohledem na povahu transakcí tuzemského nebo zahraničního podniku na straně jedné a na jeho majetek na straně druhé, neboť subjekty, které vlastní aktiva pouze pro soukromé, nepodnikatelské účely, nemusí po značnou dobu žádné transakce realizovat. Třetí podmínka by navíc měla poukazovat na podniky, které nemají žádné vlastní zdroje nebo nemají dostatečné vlastní zdroje pro výkon hlavních činností řízení. Za tímto účelem si

podniky, které nedisponují přiměřenými vlastními zdroji, často najímají poskytovatele služeb v oblasti správy, řízení, korespondence a dodržování právních předpisů z řad třetích stran nebo uzavírají příslušné dohody s přidruženými podniky o poskytování těchto služeb za účelem vytvoření a udržení právní a daňové přítomnosti. Externí zajišťování pouze některých doplňkových služeb, jako jsou služby vedení účetnictví, zatímco hlavní činnosti i nadále vykonává podnik, by samo o sobě k tomu, aby podnik tuto podmínku splnil, nepostačovalo. I když tito poskytovatelé služeb mohou být regulováni pro jiné, nedaňové účely, jejich povinnosti pro tyto jiné účely nemohou vždy zmírnit riziko, že umožňují zakládání a udržování podniků zneužívaných k praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků.

- (6) Bylo by spravedlivé ze zamýšlených pravidel vyloučit podniky, jejichž činnosti podléhají přiměřené úrovni transparentnosti, a tudíž nepředstavují riziko, že by jim chyběla podstata pro daňové účely. Z oblasti působnosti této směrnice by měly být rovněž vyloučeny společnosti, jejichž převoditelný cenný papír byl přijat k obchodování či byl kótován na regulovaném trhu nebo v rámci mnohostranného obchodního systému, jakož i některé finanční podniky, které jsou přímo či nepřímo přísně regulovány v Unii a podléhají zvýšeným požadavkům na transparentnost a dohled. Ani čistě holdingové podniky, které se nacházejí ve stejné jurisdikci jako provozní dceřiná společnost a jejich skutečný majitel či majitelé pravděpodobně neslouží k získání daňového zvýhodnění. Podobně je tomu v případě subholdingových podniků, které se nacházejí ve stejné jurisdikci jako jejich akcionář nebo nejvyšší mateřský subjekt. Z tohoto důvodu by měly být rovněž vyloučeny. Za podniky s chybějící minimální podstatou by rovněž neměly být považovány podniky, které za účelem výkonu svých činností na plný úvazek a na bázi exkluzivity zaměstnávají odpovídající počet osob. I když se důvodně neočekává, že by splnily vstupní kritérium, měly by být z důvodu právní jistoty výslovně vyloučeny.
- (7) Aby bylo možné rozlišovat mezi podniky, u nichž existuje riziko zjištění, že jim chybí podstata pro daňové účely, a zajistit, aby pravidla zachycovala pouze podniky, kterým chybí podstata pro daňové účely, měly by podniky poskytovat informace o svých zdrojích v členském státě, v němž jsou daňovými rezidenty. Tyto informace jsou nezbytné k ověření, zda má podnik zdroje a skutečně vykonává hospodářskou činnost v členském státě své daňové rezidence a zda existuje dostatečný vztah mezi příjmy nebo aktivy podniku a tímto členským státem.
- (8) Aby se usnadnilo provádění této směrnice, měly by podniky, u nichž existuje riziko zjištění, že jim chybí minimální podstata a jsou využívány s hlavním cílem získat daňové zvýhodnění, ve svém ročním daňovém přiznání uvést, že disponují minimální úrovní zdrojů, jako jsou osoby a prostory v členském státě daňové rezidence, a v takovém případě předložit listinné důkazy. Ačkoli se uznává, že různé činnosti mohou vyžadovat jinou úroveň nebo druh zdrojů, za všech okolností by se očekávala společná minimální úroveň zdrojů. Toto posouzení by mělo být určeno pouze k identifikaci podstaty podniků pro daňové účely a nezpochybňuje úlohu, kterou mají „poskytovatelé svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849⁵ při identifikaci praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. Naopak

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

neexistence minimální úrovně zdrojů může být považována za známku chybějící podstaty, pokud již existuje riziko zjištění, že podniku chybí podstata pro daňové účely. Aby byla zajištěna slučitelnost s příslušnými mezinárodními normami, měla by společná minimální úroveň vycházet ze stávajících unijních a mezinárodních norem týkajících se významné hospodářské činnosti v souvislosti s preferenčními daňovými režimy nebo v případě absence zdanění právnických osob⁶, které byly vypracovány v rámci Fóra o škodlivých daňových praktikách. Je nezbytné stanovit, že spolu s daňovým přiznáním musí být předloženy listinné důkazy na podporu prohlášení podniku, že disponuje minimálními zdroji. To je rovněž nezbytné k tomu, aby si správní orgán mohl utvořit názor založený na skutečnostech a okolnostech týkajících se daného podniku a rozhodnout se, zda zahájí kontrolu.

- (9) V zájmu zajištění daňové jistoty je nezbytné stanovit společná pravidla pro obsah prohlášení podniků. U podniků, které splňují vstupní kritérium, a proto se na ně vztahují oznamovací povinnosti, by se mělo mít za to, že jim chybí podstata pro daňové účely, pokud rovněž prohlásí, že nedisponují jedním či více prvky, které kumulativně představují minimální úroveň podstaty, nebo neposkytnou požadované podpůrné důkazy. U podniků, které prohlásí, že disponují všemi prvky minimální úrovně podstaty a poskytnou požadovanou podpůrnou dokumentaci, by se mělo namísto toho mít za to, že minimální podstatu pro daňové účely mají, a žádné další povinnosti a důsledky podle této směrnice by se na ně neměly vztahovat. Tím by však neměly být dotčeny žádné platné právní předpisy a právo správního orgánu provést kontrolu, a to i na základě podpůrné dokumentace, a případně dospět k jinému závěru.
- (10) Uznává se, že otázka, zda podnik skutečně vykonává hospodářskou činnost pro daňové účely nebo slouží především k vyhýbání se daňovým povinnostem nebo k daňovým únikům, je v konečném důsledku otázkou skutečností a okolností. To by mělo být posuzováno u každého konkrétního podniku individuálně. Podniky, u nichž se má za to, že nemají minimální podstatu pro daňové účely, by proto měly mít právo prokázat opak, včetně toho, že neslouží primárně daňovým cílům, a měly by mít právo tuto domněnku vyvrátit. Po splnění svých oznamovacích povinností podle této směrnice by měly správními orgány členského státu, v němž jsou daňovými rezidenty, poskytnout dodatečné informace. I když mohou poskytnout jakékoli další informace, které budou považovat za vhodné, je nezbytné stanovit společné požadavky na to, jaké dokumenty mohou představovat vhodné dodatečné důkazy, které by proto měly být ve všech případech vyžadovány. Pokud se členský stát bude na základě těchto dodatečných důkazů domnívat, že podnik uspokojivě vyvrátil domněnku chybějící podstaty, měl by být schopen vydat rozhodnutí potvrzující, že podnik má minimální podstatu pro daňové účely v souladu s touto směrnicí. Toto rozhodnutí může zůstat v platnosti, dokud se nezmění skutkové a právní okolnosti podniku, a to až po dobu 6 let od vydání rozhodnutí. To umožní omezit zdroje přidělené na případy, u nichž bylo prokázáno, že nejsou krycím subjektem ve smyslu směrnice.
- (11) Vzhledem k tomu, že cílem této směrnice je předcházet vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, kterým by se prostřednictvím činností podniků bez minimální podstaty mohlo dařit, a v zájmu zajištění daňové jistoty a posílení řádného fungování vnitřního trhu je nanejvýš důležité stanovit možnost osvobození pro

⁶ Generální sekretariát Rady, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Kodex chování (zdanění podniků), Pokyny k výkladu třetího kritéria; Projekt OECD/G20 proti erozi základu daně a přesunu zisku, účinnější boj proti škodlivým daňovým praktikám, se zohledněním transparentnosti a podstaty, opatření č. 5: závěrečná zpráva.

podniky, které splňují vstupní kritérium, avšak jejichž zapojení nemá žádný skutečně příznivý dopad na celkovou daňovou situaci skupiny daného podniku nebo jeho skutečného majitele či majitelů. Z tohoto důvodu by tyto podniky měly být oprávněny požádat správní orgány členského státu, v němž jsou daňovými rezidenty, o vydání rozhodnutí, které je předem osvobodí od povinnosti dodržovat navrhovaná pravidla v plném rozsahu. Toto osvobození by mělo být rovněž časově omezeno, aby správní orgány mohly pravidelně ověřovat, zda skutkové a právní okolnosti odůvodňující rozhodnutí o osvobození zůstávají v platnosti. Potenciální prodloužená doba trvání takového rozhodnutí zároveň umožní omezit zdroje přidělené na případy, které by měly být vyňaty z oblasti působnosti směrnice.

- (12) V zájmu zajištění daňové jistoty a spravedlivého zdanění na vnitřním trhu by bylo vhodné výslovně stanovit pravidla, která určí daňové zacházení s příjmy plynoucími do podniků nebo z nich v případě podniků, u nichž bylo zjištěno, že jim chybí minimální podstata pro daňové účely, a které nepředložily důkaz o opaku nebo důkaz o tom, že neslouží k získání daňového zvýhodnění. Tyto příjmy by měly být zdanitelné v členském státě, v němž je akcionář (akcionáři) podniku daňovým rezidentem, jako by byly vyplaceny přímo tomuto akcionáři (akcionářům). Aby se zabránilo riziku dvojího zdanění, měla by být případná daň zaplacená z těchto příjmů v členském státě podniku zohledněna a odečtena od daně splatné v členském státě akcionáře (akcionářů) podniku. Pokud akcionáři podniku daňovou rezidenci v členském státě nemají, měly by být tyto příjmy zdanitelné v jurisdikci daňové rezidence plátce, jako by byly vyplaceny přímo akcionáři (akcionářům) podniku. Na situace, kdy neexistují žádné příjmové toky, by se měla vztahovat pravidla s rovnocenným účinkem. K tomu by mohlo dojít zejména v případě vlastnictví nemovitého nebo jiného majetku s velmi vysokou hodnotou pouze pro soukromé účely nebo v případě čistě kapitálových investic. Vzhledem k tomu, že existuje riziko, že v určitém řetězci může být založeno několik podniků bez minimální podstaty, je rovněž nezbytné vyloučit, že bude příjem považován za zdanitelný v jurisdikci akcionáře, který je sám podnikem bez minimální podstaty. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno přidělování práv zdanění v souladu s dohodami a úmluvami upravujícími zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu uzavřených mezi členským státem a třetí zemí.
- (13) K zajištění účinnosti navrhovaného rámce je nezbytné stanovit vhodné daňové důsledky pro podniky, které nemají minimální podstatu pro daňové účely. Podnikům, které splnily vstupní kritérium a u nichž se má za to, že jim chybí podstata pro daňové účely, přičemž navíc nepředložily důkaz o opaku nebo důkaz o tom, že neslouží k získání daňového zvýhodnění, by nemělo být dovoleno využívat ustanovení dohod a úmluv upravujících zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, jejichž stranou je členský stát jejich daňové rezidence, ani jakékoli jiné dohody, včetně ustanovení mezinárodních dohod o podpoře a ochraně investic, které mají rovnocenný účel nebo účinek. Těmto podnikům by nemělo být dovoleno využívat výhod směrnice Rady 2011/96/EU⁷ a směrnice Rady 2003/49/ES⁸. Za tímto účelem by tyto podniky neměly mít nárok na potvrzení o daňové rezidenci, pokud jim bude sloužit k získání takového zvýhodnění. Členský stát, v němž je podnik daňovým rezidentem, by proto

⁷ Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 8).

⁸ Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 49).

měl vydání potvrzení o daňové rezidenci odmítnout. Alternativně by tento členský stát měl být schopen takové potvrzení vydat, přičemž ve formě upozornění uvede, že by ho podnik neměl používat k získání výše uvedených daňových zvýhodnění. Toto odmítnutí vydat potvrzení o daňové rezidenci nebo (alternativně) vydat zvláštní potvrzení o daňové rezidenci by nemělo rušit vnitrostátní předpisy členského státu podniku, pokud jde o daňovou rezidenci a příslušné povinnosti s ní spojené. Spíše by sloužilo k informování ostatních členských států a třetích zemí o tom, že by neměly být přiznány žádné daňové úlevy nebo vrácení daně v souvislosti s transakcemi, do nichž je tento podnik zapojen, na základě jakékoli smlouvy s členským státem podniku nebo případně směrnic Unie.

- (14) Vzhledem k tomu, že podniky bez minimální podstaty mohou být využívány za účelem získání daňového zvýhodnění na úkor jiného členského státu, než je stát, v němž jsou daňovými rezidenty, měly by být příslušné informace sdíleny s příslušnými orgány jiných členských států. Aby byl zajištěn včasný přístup všech zúčastněných členských států k těmto informacím, měly by být informace automaticky vyměňovány prostřednictvím společné komunikační sítě (dále jen „sít' CCN“), kterou vytvořila Unie. V této souvislosti by měly být informace zaznamenávány do zabezpečeného centrálního rejstříku pro správní spolupráci v oblasti daní dostupného všem členským státům. Členské státy by měly mít povinnost zavést řadu praktických opatření, včetně opatření pro standardizaci sdělování všech nezbytných informací na základě vytvoření standardního formuláře. Tato opatření by měla rovněž zahrnovat specifikaci jazykových požadavků na předpokládanou výměnu informací a na související modernizaci sítě CCN. Po fázi povinné automatické výměny informací podle této směrnice by měl mít členský stát v případě potřeby možnost dovolávat se článku 5 směrnice Rady 2011/16/EU, pokud jde o výměnu informací na žádost za účelem získání doplňkových informací o oznamujících podnicích z členského státu, kterému by tyto podniky byly povinny tyto informace oznámit. Vzhledem k tomu, že čím dříve jsou odpovědi na žádosti o informace obdrženy, tím účinnější jsou, je vhodné zajistit, aby odpovědi na žádosti o informace byly poskytovány rychle.
- (15) Směrnice 2011/16/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (16) V zájmu zvýšení účinnosti by členské státy měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních pravidel, kterými se provádí tato směrnice. Takové sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. V zájmu zajištění daňové jistoty a minimální úrovně koordinace ve všech členských státech je nezbytné stanovit minimální peněžitou sankci, a to i s ohledem na situaci každého jednotlivého podniku. Navrhovaná pravidla se opírají o sebehodnocení podniků, pokud jde o to, zda splňují vstupní kritéria, či nikoli. Ve snaze dosáhnout účinnosti těchto ustanovení a současně motivovat k jejich odpovídajícímu dodržování v celé Unii a s ohledem na skutečnost, že krycí podnik v jednom členském státě může být využit k erozi základu daně jiného členského státu, je důležité, aby každý členský stát měl právo požádat jiný členský stát o provedení daňových kontrol podniků, u nichž existuje riziko, že nesplňují minimální podstatu definovanou v této směrnici. Pro posílení účinnosti je proto nezbytné, aby dožádaný členský stát měl povinnost takovou kontrolu provést a sdílet informace o výsledku, a to i v případě, že nebude existovat žádné zjištění, že je podnik „krycím“ subjektem.
- (17) Vzhledem k tomu, že řádné provádění a vymáhání navrhovaných pravidel v každém členském státě má zásadní význam pro ochranu základu daně ostatních členských států, měla by toto provádění a vymáhání sledovat Komise. Členské státy by proto měly Komisi pravidelně sdělovat konkrétní informace, včetně statistických údajů, o

provádění a vymáhání vnitrostátních opatření přijatých podle této směrnice na jejich území.

- (18) Za účelem vyhodnocení účinnosti navrhovaných nových pravidel by Komise měla vypracovat hodnocení na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších dostupných údajů. Zpráva Komise by měla být zveřejněna.
- (19) S cílem zajistit jednotné podmínky k provedení této směrnice a směrnice 2011/16/EU, a zejména pro automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí standardního formuláře s omezeným počtem složek, včetně jazykových režimů a potřebných praktických opatření pro aktualizaci centrálního rejstříku, pokud jde o správní spolupráci v oblasti daní. Tyto pravomoci uvedené ve směrnici 2011/16/EU by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁹.
- (20) V souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů¹⁰.
- (21) Každé zpracování osobních údajů uskutečněné v rámci směrnice 2011/16/EU by mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU)¹¹ 2016/679 a nařízením (EU) 2018/1725. Zpracování údajů je ve směrnici 2011/16/EU stanoveno pouze proto, aby sloužilo obecnému veřejnému zájmu, konkrétně daňovým věcem a účelům boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, ochraně daňových příjmů a podpoře spravedlivého zdanění, které posilují příležitosti k sociálnímu, politickému a ekonomickému začlenění v členských státech.
- (22) Jelikož cíle této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z toho důvodu, že tyto podniky jsou obvykle usazeny v jednom členském státě, ale jsou používány způsobem ovlivňujícím základ daně jednoho nebo více jiných členských států, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví ukazatele minimální podstaty pro podniky v členských státech a pravidla pro daňové zacházení s podniky, které tyto ukazatele nesplňují.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na všechny podniky, které jsou považovány za daňové rezidenty v členském státě a jsou způsobilé v něm získat potvrzení o daňové rezidenci.

Touto směrnicí nejsou dotčeny jiné právní akty Unie.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „podnikem“ jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost, který je daňovým rezidentem členského státu, bez ohledu na jeho právní formu;
- 2) „zdaňovacím obdobím“ daňový rok, kalendářní rok nebo jiné vhodné období pro daňové účely;
- 3) „výnosy“ součet čistého obrátu, ostatních provozních výnosů, výnosů z účastí včetně dividend obdržených od podniků ve skupině, výnosů z ostatních investic a půjček zahrnutých do dlouhodobých aktiv, ostatních výnosových úroků a podobných výnosů uvedených v přílohách V a VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU¹²;
- 4) „členským státem podniku“ členský stát, v němž je podnik daňovým rezidentem;
- 5) „skutečným majitelem“ skutečný majitel ve smyslu čl. 3 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849;
- 6) „akcionáři podniku“ fyzické osoby nebo subjekty, které přímo vlastní akcie, podíly, účasti, mají členská práva, nárok na výhody nebo jakákoli rovnocenná práva nebo nároky vůči podniku, a v případě nepřímé účasti fyzické osoby nebo subjekty držící podíl v podniku prostřednictvím jednoho podniku nebo řetězce podniků, z nichž žádný nesplňuje ukazatele minimální podstaty stanovené v čl. 7 odst. 1 této směrnice.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článek 4 **Příslušné příjmy**

Pro účely kapitoly II a kapitoly III se „příslušnými příjmy“ rozumí příjmy spadající do některé z těchto kategorií:

- a) úroky nebo jiné příjmy z finančních aktiv, včetně kryptoaktiv ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 2 návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937¹³;
- b) licenční poplatky nebo jiné příjmy z duševního vlastnictví nebo nehmotných aktiv nebo z povolenek na emise skleníkových plynů;
- c) dividendy a příjmy ze zcizení akcií;
- d) příjmy z finančního leasingu;
- e) příjmy z nemovitého majetku;
- f) příjmy z movitého majetku, kromě hotovosti, akcií nebo cenných papírů držených pro soukromé účely a s účetní hodnotou vyšší než jeden milion EUR.
- g) příjmy z pojišťovnictví, bankovníctví a jiných finančních činností;
- h) příjmy ze služeb, které podnik zajistil externě u jiných přidružených podniků.

Článek 5 **Přidružený podnik**

1. Pro účely článků 4 a 7 se „přidruženým podnikem“ rozumí osoba, která je propojena s jinou osobou některým z těchto způsobů:
 - a) osoba se podílí na řízení jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;
 - b) osoba se podílí na ovládání jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;
 - c) osoba se podílí na kapitálu jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % kapitálu;
 - d) osoba má nárok na 25 % zisku jiné osoby nebo více.
2. Pokud se na řízení, ovládání, kapitálu nebo zisku téže osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 více než jedna osoba, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pokud se stejné osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 na řízení, ovládání, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.
3. Pro účely odstavce 1 a 2 se osobou rozumí jak právnická, tak fyzická osoba. S osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, se zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.

¹³ COM(2020) 593 final.

4. V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle odst. 1) písm. c) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, která drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Fyzická osoba, její manžel nebo manželka a příbuzní v řadě přímé se považují za jedinou osobu.

KAPITOLA II

IDENTIFIKACE PODNIKŮ, KTERÉ NESPLŇUJÍ

UKAZATELE MINIMÁLNÍ PODSTATY PRO DAŇOVÉ

ÚČELY

Článek 6

Oznamující podniky

1. Členské státy zajistí, aby podniky splňující následující kritéria podávaly oznámení příslušným orgánům členských států v souladu s článkem 7:
- a) příslušným příjmem je více než 75 % výnosů podniku v předchozích dvou zdaňovacích obdobích;
 - b) podnik vykonává přeshraniční činnost z některého z těchto důvodů:
 - i) více než 60 % účetní hodnoty aktiv podniku spadajících do oblasti působnosti čl. 4 písm. e) a f) se v předchozích dvou zdaňovacích obdobích nacházelo mimo členský stát podniku;
 - ii) alespoň 60 % příslušných příjmů podniku je získáváno nebo vypláceno prostřednictvím přeshraničních transakcí;
 - c) v předchozích dvou zdaňovacích obdobích podnik zajišťoval správu každodenního provozu a rozhodování o významných funkcích externě.
- Má se za to, že podnik, který drží aktiva, jež mohou vytvářet příjmy spadající do oblasti působnosti čl. 4 písm. e) a f), rovněž splňuje kritérium stanovené v prvním pododstavci písm. a), a to bez ohledu na to, zda podnik příjmy z těchto aktiv získal v předchozích dvou zdaňovacích obdobích, pokud účetní hodnota těchto aktiv přesahuje 75 % celkové účetní hodnoty aktiv podniku.
- Má se za to, že podnik, který drží aktiva, jež mohou vytvářet příjmy spadající do oblasti působnosti čl. 4 písm. c), rovněž splňuje kritérium stanovené v prvním pododstavci písm. a), a to bez ohledu na to, zda podnik příjmy z těchto aktiv získal v předchozích dvou zdaňovacích obdobích, pokud účetní hodnota těchto aktiv přesahuje 75 % celkové účetní hodnoty aktiv podniku.
2. Odchylně od odstavce 1 členské státy zajistí, aby se požadavky článku 7 nevztahovaly na podniky spadající do některé z těchto kategorií:
- a) společnosti, jejichž převoditelný cenný papír byl přijat k obchodování či byl kótován na regulovaném trhu nebo v rámci mnohostranného systému

obchodování ve smyslu směrnice 2014/65/EU Evropského parlamentu a Rady¹⁴;

- b) regulované finanční podniky;
- c) podniky, jejichž hlavní činností je držení akcií v provozních podnicích ve stejném členském státě, zatímco jejich skuteční majitelé jsou rovněž daňovými rezidenty v témže členském státě;
- d) podniky vykonávající holdingové činnosti, které jsou daňovými rezidenty ve stejném členském státě jako akcionář (akcionáři) nebo nejvyšší mateřský subjekt podniku ve smyslu oddílu I bodu 7 přílohy III směrnice 2011/16/EU;
- e) podniky s nejméně pěti vlastními zaměstnanci v přepočtu na plné pracovní úvazky nebo se zaměstnanci, kteří vykonávají výhradně činnosti vytvářející příslušné příjmy;

První pododstavec písm. b) se použije na tyto „regulované finanční podniky“:

- a) úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹⁵;
- b) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU¹⁶;
- c) správce alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU (2), včetně správce fondu EuVECA podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013¹⁷, správce fondu EuSEF podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013¹⁸ a správce fondu ELTIF podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760¹⁹;
- d) správcovská společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES²⁰;
- e) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES²¹;
- f) zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 1).

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech sociálního podnikání (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. dubna 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 98).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

- g) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/2341²²;
- h) instituce penzijního pojištění provozující penzijní systémy, které jsou považovány za systémy sociálního zabezpečení, na které se vztahují nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004²³ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009²⁴, jakož i každá právnická osoba zřízená za účelem investování těchto systémů;
- i) alternativní investiční fond spravovaný správcem alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU nebo alternativní investiční fond podléhající dohledu podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;
- j) subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES;
- k) ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012²⁵;
- l) centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014²⁶;
- m) zvláštní účelová jednotka v oblasti pojištění či zajištění schválená v souladu s článkem 211 směrnice 2009/138/ES;
- n) „sekuritizační jednotka pro speciální účel“ ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402²⁷;
- o) pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. h) směrnice 2009/138/ES, která je součástí pojišťovací skupiny, jež podléhá dohledu na úrovni skupiny podle článku 213 uvedené směrnice a která není osvobozena od dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;
- p) platební instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366²⁸;

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

- q) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES²⁹;
- r) poskytovatel služeb skupinového financování ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503³⁰;
- s) poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 8 [návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937³¹], pokud poskytuje jednu nebo více služeb souvisejících s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 [návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937].

Článek 7

Ukazatele minimální podstaty pro daňové účely

1. Členské státy vyžadují, aby podniky splňující kritéria stanovená v čl. 6 odst. 1 ve svém ročním daňovém přiznání za každé zdaňovací období uvedly, zda splňují tyto ukazatele minimální podstaty:
 - a) podnik má vlastní prostory v členském státě nebo prostory pro své výlučné užívání;
 - b) podnik má alespoň jeden vlastní aktivní bankovní účet v Unii;
 - c) jeden z těchto ukazatelů:
 - i) Jeden nebo více ředitelů podniku:
 - 1) je daňovým rezidentem v členském státě podniku nebo v místě v takové maximální vzdálenosti od tohoto členského státu, která mu nebrání v řádném plnění jejich povinností;
 - 2) je osobou kvalifikovanou a oprávněnou přijímat rozhodnutí týkající se činností vytvářejících podniku příslušné příjmy nebo ve vztahu k aktivům podniku;
 - 3) aktivním a samostatným způsobem pravidelně využívá oprávnění uvedené v bodě 2;
 - 4) není zaměstnancem podniku, který není přidruženým podnikem, a nevykonává funkci ředitele nebo rovnocennou funkci v jiných podnicích, které nejsou přidruženými podniky;
 - ii) většina zaměstnanců podniku v přepočtu na plné pracovní úvazky je daňovými rezidenty v členském státě podniku nebo v místě v takové maximální vzdálenosti od tohoto členského státu, která jim nebrání v

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnice 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

³¹ COM(2020) 593 final.

řádném plnění jejich povinností, a tito zaměstnanci jsou kvalifikováni pro výkon činností vytvářejících pro podnik příslušné příjmy.

2. Podniky uvedené v odstavci 1 přiloží ke svému daňovému přiznání listinné důkazy. Listinné důkazy musí obsahovat tyto informace:
 - a) adresa a druh prostor;
 - b) výše hrubých příjmů a jejich druh;
 - c) výše provozních výdajů a jejich druh;
 - d) druh obchodních činností vykonávaných za účelem vytvoření příslušného příjmu;
 - e) počet ředitelů, jejich kvalifikace, oprávnění a místo daňové rezidence nebo počet zaměstnanců v přepočtu na plné pracovní úvazky vykonávajících obchodní činnosti, které vytvářejí příslušné příjmy, a jejich kvalifikace a místo daňové rezidence;
 - f) externě zajišťované obchodní činnosti;
 - g) číslo bankovního účtu, veškerá pověření udělená za účelem přístupu k bankovnímu účtu a k používání nebo vydávání platebních příkazů a důkazy o aktivitách na účtu.

Článek 8

Domněnka minimální podstaty pro daňové účely

1. U podniku, který prohlásí, že splňuje všechny ukazatele minimální podstaty stanovené v čl. 7 odst. 1, a předloží uspokojivé podpůrné listinné důkazy v souladu s čl. 7 odst. 2, se má za to, že tento podnik má pro zdaňovací období minimální podstatu.
2. U podniku, který prohlásí, že nesplňuje jeden či více ukazatelů stanovených v čl. 7 odst. 1, nebo nepředloží uspokojivé podpůrné listinné důkazy v souladu s čl. 7 odst. 2, se má za to, že tento podnik nemá pro zdaňovací období minimální podstatu.

Článek 9

Vyvrácení domněnky

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby umožnily podnikům, u nichž se má za to, že nemají minimální podstatu podle čl. 8 odst. 2, vyvrátit tuto domněnku tím, že poskytnou dodatečné podpůrné důkazy o obchodních činnostech, které vykonávají za účelem vytvoření příslušných příjmů.
2. Pro účely odstavce 1 poskytnou podniky tyto dodatečné důkazy:
 - a) dokument umožňující zjistit obchodní důvody, které vedly k založení podniku;
 - b) informace o profilech zaměstnanců, včetně úrovně jejich zkušeností, jejich rozhodovací pravomoci v celkové organizaci, úlohy a pozice v organizačním schématu, druhu jejich pracovní smlouvy, jejich kvalifikace a doby trvání zaměstnání;
 - c) konkrétní důkazy o tom, že rozhodování o činnosti vytvářející příslušné příjmy probíhá v členském státě podniku.

3. Členský stát bude mít za to, že podnik domněnku vyvrátil, pokud důkazy, které podnik poskytl podle odstavce 2, prokazují, že podnik vykonával a měl nepřetržitou kontrolu nad obchodními činnostmi vytvářejícími příslušné příjmy a nesl rizika s nimi spojená, nebo, pokud nemá žádné příjmy, nad aktivy podniku.
4. Po skončení zdaňovacího období, pro které podnik tuto domněnku úspěšně vyvrátil v souladu s odstavcem 3, může mít členský stát po dobu pěti let za to, že podnik domněnku vyvrátil, za podmínky, že skutkové a právní okolnosti podniku zůstanou během tohoto období nezměněny.

Článek 10 **Osvobození**

1. Členský stát přijme vhodná opatření, aby umožnil podniku, který splňuje kritéria stanovená v čl. 6 odst. 1, požádat o osvobození od jeho povinností podle této směrnice, pokud existence podniku nesníží daňovou povinnost jeho skutečného majitele či majitelů nebo skupiny, jíž je podnik členem, jako celku.
2. Členský stát může přiznat toto osvobození na jedno zdaňovací období, pokud podnik předloží dostatečné a objektivní důkazy o tom, že jeho zapojení nevede k daňovému zvýhodnění jeho skutečného majitele či majitelů nebo případně skupiny jako celku. Tyto důkazy zahrnují informace o struktuře skupiny a jejích činnostech. Tyto důkazy umožní porovnání výše celkové daně splatné skutečným majitelem či majiteli nebo případně skupinou jako celkem s ohledem na zapojení podniku s částkou, která by byla splatná za stejných okolností v případě, že by podnik neexistoval.
3. Po skončení zdaňovacího období, pro které bylo přiznáno osvobození v souladu s odstavcem 2, může členský stát prodloužit platnost osvobození o pět let za podmínky, že skutkové a právní okolnosti podniku, včetně skutečného majitele či majitelů a případně skupiny, zůstanou v příslušném období nezměněny.

KAPITOLA III **DAŇOVÉ ZACHÁZENÍ S PODNIKY, KTERÉ NEMAJÍ** **MINIMÁLNÍ PODSTATU PRO DAŇOVÉ ÚČELY**

Článek 11

Daňové důsledky neexistence minimální podstaty pro daňové účely v jiných členských státech, než je členský stát podniku

1. Jiné členské státy než členský stát podniku nebudou brát v úvahu žádné platné dohody a úmluvy upravující zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, které byly uzavřeny s členským státem podniku, ani články 4, 5 a 6 směrnice 2011/96/EU a článek 1 směrnice 2003/49/ES v rozsahu, v jakém se tyto směrnice použijí z toho důvodu, že je podnik považován za daňového rezidenta v členském státě, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) má se za to, že podnik nemá minimální podstatu;
 - b) podnik za zdaňovací období nevyvrátí domněnku uvedenou v písmenu a).
2. Členský stát akcionáře (akcionářů) podniku zdaní příslušné příjmy podniku v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako by tyto příjmy vznikly

přímo akcionáři (akcionářům) podniku, a odečte případnou daň uhrazenou z těchto příjmů v členském státě podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) příslušné příjmy plynou podniku, u něhož se má za to, že nemá minimální podstatu;
- b) podnik nevyvrátí domněnku uvedenou v písmenu a);
- c) jak akcionáři podniku, tak plátce jsou daňovými rezidenty v členském státě.

První pododstavec se použije bez ohledu na jakoukoli platnou dohodu či úmluvu upravující zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, která byla uzavřena s jiným členským státem.

Není-li plátce daňovým rezidentem v členském státě, členský stát akcionáře (akcionářů) podniku zdaní příslušné příjmy podniku v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako by tyto příjmy vznikly přímo akcionáři (akcionářům) podniku, aniž jsou tím dotčeny dohody nebo úmluvy, které stanoví zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, platné mezi členským státem akcionářů podniku a jurisdikcí plátce ve třetí zemi.

Není-li akcionář (akcionáři) podniku daňovým rezidentem v členském státě, uplatní členský stát plátce těchto příjmů srážkovou daň v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, aniž jsou tím dotčeny dohody nebo úmluvy, které stanoví zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, platné v jurisdikci akcionáře (akcionářů) podniku ve třetí zemi.

3. Pokud majetek uvedený v článku 4 vlastní podnik, u něhož se má za to, že nemá minimální podstatu, a podnik tuto domněnku nevyvrátí:

- a) členský stát, v němž se nachází majetek uvedený v čl. 4 písm. e), zdaní tento majetek v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako kdyby tento majetek vlastnil přímo akcionář (akcionáři) podniku, aniž jsou tím dotčeny dohody nebo úmluvy, které stanoví zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, platné v jurisdikci akcionáře (akcionářů) podniku;
- b) členský stát akcionáře (akcionářů) zdaní tento majetek v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako kdyby tento majetek vlastnil přímo akcionář (akcionáři) podniku, aniž jsou tím dotčeny dohody nebo úmluvy, které stanoví zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu, platné v jurisdikci, kde se majetek nachází.

Článek 12

Daňové důsledky neexistence minimální podstaty pro daňové účely v členském státě podniku

Pokud podnik nemá minimální podstatu pro daňové účely v členském státě, v němž je daňovým rezidentem, přijme tento členský stát kterýkoli z těchto rozhodnutí:

- a) zamítne žádost o potvrzení o daňové rezidenci podniku pro použití mimo jurisdikci tohoto členského státu;
- b) vydá potvrzení o daňové rezidenci, které stanoví, že podnik nemá nárok na zvýhodnění vyplývající z dohod a úmluv upravujících zamezení dvojího zdanění příjmů a případně kapitálu a mezinárodních dohod s podobným účelem a článků 4, 5 a 6 směrnice 2011/96/EU a článku 1 směrnice 2003/49/ES.

KAPITOLA IV VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 13

Změny směrnice 2011/16/EU

Směrnice 2011/16/EU se mění takto:

- 1) čl. 3 bod 9 se mění takto:
 - a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) pro účely čl. 8 odst. 1 a článků 8a až 8ad systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech; pro účely čl. 8 odst. 1 se dostupnými informacemi rozumějí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, jež lze získat postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v daném členském státě;“
 - b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) pro účely jiných ustanovení této směrnice než čl. 8 odst. 1 a 3a a článků 8a a 8ad systematické sdělování předem určených informací podle písmen a) a b) tohoto bodu.“;
- 2) V oddíle II kapitoly II se doplňuje nový článek 8ad, který zní:

„Článek 8ad

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o podnicích, které jsou povinny podávat oznámení o ukazatelích minimální podstaty

1. Příslušný orgán členského státu, který obdrží informace od podniku usazeného na jeho území v souladu s článkem 7 směrnice Rady [Úřad pro publikace] (vlozte úplný název a odkaz na Úř. věst.)*, sdělí tyto informace prostřednictvím automatické výměny do 30 dnů od obdržení těchto informací příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s odstavcem 4 a platnými praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.
2. Příslušný orgán členského státu, který potvrdí, že podnik vyvrátil domněnku podle článku 9 směrnice [Úřad pro publikace] nebo že je podnik osvobozen v souladu s článkem 10 uvedené směrnice, sdělí tyto informace prostřednictvím automatické výměny do 30 dnů od tohoto potvrzení příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s použitelnými praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.
3. Příslušný orgán členského státu, který dospěje k závěru, mimo jiné prostřednictvím kontroly podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu, že podnik nespĺňuje ukazatele minimální podstaty stanovené v článku 7 směrnice [Úřad pro publikace], sdělí tyto informace prostřednictvím automatické výměny do 30 dnů ode dne, kdy se výsledek kontroly stane definitivním, příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s použitelnými praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.
4. Informace, které má příslušný orgán členského státu o každém podniku sdělit podle odstavce 1, zahrnují:

- a) daňové identifikační číslo (TIN) podniku, který je povinen podat oznámení podle článku 6 směrnice [Úřad pro publikace];
 - b) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty (DIČ) podniku, který je povinen podat oznámení podle článku 6 směrnice [Úřad pro publikace], je-li k dispozici;
 - c) identifikaci akcionářů podniku a skutečného majitele či majitelů podniku ve smyslu čl. 3 bodů 5 a 6;
 - d) identifikaci případných dalších členských států, kterých by se podávání oznámení podniku mohlo týkat;
 - e) identifikaci jakékoli osoby v dalších členských státech, které by se podávání oznámení podniku mohlo týkat;
 - f) prohlášení předložené podnikem v souladu s čl. 7 odst. 1;
 - g) přehled důkazů předložených podnikem v souladu s čl. 7 odst. 2.
5. Aniž je tím dotčen odstavec 4, informace, které má příslušný orgán členského státu sdělit podle odstavce 2, rovněž zahrnují:
- h) potvrzení příslušného orgánu členského státu, že podnik vyvrátil domněnku podle článku 9 směrnice [Úřad pro publikace] nebo že je podnik osvobozen od povinnosti podávat oznámení v souladu s článkem 10 uvedené směrnice;
 - i) souhrn dodatečných důkazů, které příslušný orgán bude považovat za relevantní pro vydání potvrzení o tom, že domněnka byla vyvrácena podle článku 9 směrnice [Úřad pro publikace] nebo že podnik je osvobozen od povinnosti podávat oznámení podle článku 10 uvedené směrnice.
6. Aniž je tím dotčen odstavec 4, informace, které má příslušný orgán členského státu o každém podniku sdělit podle odstavce 3, rovněž zahrnují zprávu o kontrole, pokud ji příslušný orgán vydal.
7. K usnadnění výměny informací podle odstavců 4, 5 a 6 přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů praktická opatření nezbytná k provedení odstavců 1 až 6 tohoto článku, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací podle odstavců 4, 5 a 6 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.
8. Pro účely odstavců 1 až 5 tohoto článku se „podnikem“ rozumí podnik ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice [Úřad pro publikace].
9. Zpracovávané informace se uchovávají po dobu 5 let a v žádném případě ne déle, než je nezbytné pro dosažení cílů této směrnice.
10. Příslušné orgány každého členského státu se považují za správce údajů a Komise se považuje za zpracovatele údajů.
11. Členské státy mohou jako zmírňující opatření v případě neoprávněného zveřejnění informací podle odst. 4 písm. a) až f) rozhodnout o pozastavení výměny informací podle této směrnice s členským státem, v němž k neoprávněnému zpřístupnění došlo.“;
- 3) v článku 20 se odstavec 5 nahrazuje tímto:
- „5. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů standardní formuláře, včetně jazykového režimu, a to v následujících případech:

- a) pro automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen podle článku 8a před 1. lednem 2017;
- b) pro automatickou výměnu informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat podle článku 8ab, před 30. červnem 2019;
- c) pro automatickou výměnu informací o podnicích, které mají oznamovat informace o ukazatelích minimální podstaty podle článku 8ad před 1. lednem 2024.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Tyto standardní formuláře nesmí být rozšířeny nad rámec prvků výměny informací uvedených v čl. 8a odst. 6, čl. 8ab odst. 14 a čl. 8ad odst. 4, 5 a 6, a dalších souvisejících oblastí spojených s těmito prvky nezbytných pro dosažení cílů článků 8a, 8ab a 8ac.

Jazykové režimy uvedené v prvním pododstavci nebrání členským státům ve sdělování informací podle článků 8a, 8ab a 8ad v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Uvedené jazykové režimy však mohou stanovit, že se klíčové prvky těchto informací zasílají rovněž v jiném úředním jazyce Unie.“;

4) v článku 21 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Do 31. prosince 2017 vyvine Komise zabezpečený centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8a odst. 1 a 2 budou zaznamenávat informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

Do 31. prosince 2019 vyvine Komise zabezpečený centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8ab odst. 13, 14 a 16 budou zaznamenávat informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

Do 30. června 2024 vyvine Komise zabezpečený centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8ab odst. 1, 2 a 3 budou zaznamenávat informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

K informacím zaznamenaným v tomto rejstříku mají přístup příslušné orgány všech členských států. Komise má k informacím zaznamenaným v tomto rejstříku rovněž přístup, avšak s omezeními stanovenými v čl. 8a odst. 8 a v čl. 8ab odst. 17. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů nezbytná praktická opatření pro provádění prvního, druhého a třetího pododstavce tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Dokud nebude tento zabezpečený centrální rejstřík v provozu, provádí se automatická výměna stanovená v čl. 8a odst. 1 a 2, čl. 8ab odst. 13, 14 a 16 a čl. 8ad odst. 1, 2 a 3 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a platnými praktickými opatřeními.“

KAPITOLA V VYMÁHÁNÍ

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy zajistí, aby tyto sankce zahrnovaly správní peněžitou sankci ve výši nejméně 5 % obrátu podniku v příslušném zdaňovacím období, pokud podnik, který je povinen podat oznámení podle článku 6, nesplní tento požadavek za zdaňovací období ve stanovené lhůtě nebo učiní nepravdivé prohlášení v daňovém přiznání podle článku 7.

Článek 15

Žádost o daňové kontroly

Má-li příslušný orgán jednoho členského státu důvod se domnívat, že podnik, který je daňovým rezidentem v jiném členském státě, nesplnil své povinnosti podle této směrnice, může první členský stát požádat příslušný orgán druhého členského státu, aby provedl daňovou kontrolu podniku.

Příslušný orgán dožádaného členského státu ji zahájí do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti a provede daňovou kontrolu v souladu s předpisy upravujícími daňové kontroly v dožádaném členském státě.

Příslušný orgán, který daňovou kontrolu provedl, poskytne příslušnému orgánu dožadujícího členského státu zpětnou vazbu o výsledku této kontroly co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co je znám výsledek daňové kontroly.

Článek 16

Monitorování

1. Členské státy sdělí Komisi za každé zdaňovací období tyto informace:
 - a) počet podniků, které splňují podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1;
 - b) počet podniků, které podaly oznámení podle článku 7;
 - c) sankce uložené podle článku 14 za nedodržení požadavků této směrnice;
 - d) počet podniků, u nichž se má za to, že nemají minimální podstatu v souladu s článkem 8, a počet podniků, které tuto domněnku vyvrátily v souladu s článkem 9;
 - e) počet podniků osvobozených od požadavků podle této směrnice v souladu s článkem 10;
 - f) počet kontrol podniků, které splňují podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1;
 - g) počet případů, kdy bylo zjištěno, že podnik, u něhož se má za to, že má minimální podstatu, nevykonává podstatnou činnost, zejména v návaznosti na kontrolu;
 - h) počet podaných žádostí o výměnu informací a počet obdržených žádostí;

i) počet podaných žádostí o daňovou kontrolu a počet obdržených žádostí.

Členské státy sdělí Komisi na její žádost veškeré další informace nezbytné pro monitorování a hodnocení provádění této směrnice.

2. Členské státy sdělují informace uvedené v odstavci 1 dvakrát ročně do 31. prosince zdaňovacího období následujícího po skončení pololetního období.

Článek 17

Zprávy

1. Do 31. prosince 2028 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.
2. Při vypracovávání zprávy vezme Komise v úvahu informace sdělené členskými státy podle článku 15.
3. Komise zprávu zveřejní na svých internetových stránkách.

KAPITOLA VI ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději [do 30. června 2023]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne [1. ledna 2024].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

1. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

UNSHELL

1.2. Příslušné oblasti politik

Daňová politika.

1.3. Návrh/podnět se týká:

☒ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci¹

☐ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Cílem návrhu je snížit ztráty daňových příjmů související s vyhýbáním se daňovým povinností a daňovými úniky v důsledku využívání krycích subjektů v EU. Návrh dále členským státům umožní přesně popsat a kvantifikovat rozsah zneužívání daňového systému ze strany krycích subjektů v EU. Návrh by měl v konečném důsledku dále odrazovat od zakládání krycích subjektů v EU.

1.4.2. Specifické cíle

Specifické cíle

1) Identifikace krycích subjektů v EU, u nichž existuje riziko zneužití daňového systému, na základě objektivních kritérií týkajících se podstaty. Jakmile bude u krycího subjektu zjištěno riziko zneužití daňového systému, stanoví návrh jasné, předem stanovené společné daňové důsledky v celé EU, aby se zabránilo daňovým ztrátám;

2) Příslušné orgány členských států by měly mít k dispozici informace, jež jim umožní identifikovat krycí subjekty, které jsou rezidenty nebo jsou usazeny v jiných členských státech, s cílem zabránit přeshraničnímu zneužívání daňového systému, a to například odepřením daňových zvýhodnění vyplývajících z daňových smluv v souvislosti se srážkovými daněmi;

3) Cílem návrhu je především odradit poskytovatele svěrenských služeb a služeb pro obchodní společnosti od vytváření krycích subjektů v EU. Kritéria týkající se podstaty uvedená v bodě 1) výše jsou určena k boji přímo proti službám, které poskytovatelé svěrenských služeb a služeb pro obchodní společnosti nabízejí, jako je zařizování poštovních adres, které takoví poskytovatelé poskytují krycím subjektům.

¹ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Subjekty, na něž se návrh vztahuje, budou muset správcům daně podávat oznámení o tom, zda splňují ukazatele minimální podstaty, či nikoli. Na subjekty, které tyto ukazatele nebudou splňovat, se budou vztahovat daňové důsledky.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Cíle	Ukazatele	Hodnotící nástroje/zdroje údajů
Využívání společných kritérií týkajících se podstaty k identifikaci krycích subjektů s cílem zabránit ztrátám daňových příjmů v důsledku daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem.	Dodatečné daňové příjmy zajištěné díky iniciativě, která brání krycím subjektům získat daňové zvýhodnění na vnitrostátní nebo přeshraniční úrovni.	Každoroční hodnocení automatické výměny informací (zdroj: správci daně členských států)
Poskytování informací členským státům za účelem identifikace krycích subjektů využívaných pro účely zneužití daňového systému.	Počet uskutečněných výměn za krycím účelem a činností členských států v oblasti dodržování předpisů.	Údaje, které členské státy každoročně předkládají Komisi pro účely sledování (zdroj: správci daně členských států)
Odrážející účinek ve vztahu k vytváření krycích subjektů poskytovateli svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti v EU.	Kvalitativní posouzení dopadu této iniciativy ze strany členských států pokud jde o to, jak iniciativa odráží poskytovatele svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti od nabízení služeb pro zakládání krycích subjektů.	Každoroční hodnocení automatické výměny informací (zdroj: správci daně členských států)

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Právní subjekty a uspořádání, které jsou podle návrhu povinny podávat oznámení, budou na základě kritérií týkajících se podstaty samy posuzovat, zda u nich existuje riziko zneužití daňového systému. Informace o subjektech a uspořádáních v členských státech, které budou povinny provádět sebehodnocení, budou automaticky poskytnuty příslušným orgánům ostatních členských států. V této souvislosti budou příslušné orgány povinny předkládat poskytnuté informace centrálnímu rejstříku, k němuž budou mít přístup všechny členské státy. Komise bude mít k rejstříku omezený přístup, aby bylo zajištěno její dostatečné informování za účelem sledování fungování směrnice. Návrh využije praktická opatření, která jsou v současnosti obsažena ve směrnici 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti přímých daní (dále jen „DAC“).

Pokud jde o termín zřízení dalších centrálních rejstříků pro účely výměny informací v oblasti daní, členské státy a Komise by, stejně jako u směrnic DAC3 a DAC6, potřebovaly nejméně 18 měsíců od přijetí návrhu na to, aby mohly zavést systémy umožňující výměnu informací mezi členskými státy. Provádění s obdobím rozběhu se očekává od ledna 2024.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Cílem návrhu není nahradit stávající vnitrostátní a mezinárodní pravidla pro boj proti zneužívání daňového systému ze strany krycích subjektů v EU. Cílem návrhu je namísto toho posílit a doplnit stávající opatření tím, že poskytne objektivní kritéria týkající se podstaty ve snaze zabránit zneužívání daňového systému v přeshraničním kontextu. Stanovení jednotných pravidel by zajistilo konzistentnost požadavků týkajících se podstaty pro daňové účely v EU, jakož i protiopatření, která mají být uplatňována, včetně daňových důsledků a sankcí za nedodržování předpisů.

Členům skupin společností v celé EU by přinesla úspory z rozsahu, neboť by bylo nutné uplatňovat pouze jeden soubor pravidel týkajících se podstaty. To by pak zajistilo rovné podmínky a spravedlivou hospodářskou soutěž pro podniky v EU.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Iniciativa je novým mechanismem. Možnost upřednostňovaná v posouzení dopadů vychází z přístupu, který EU uplatňuje při posuzování podstaty v příslušných třetích zemích v rámci procesu vedoucího k vytvoření a aktualizaci unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti. Má za cíl kopírovat některé prvky tohoto procesu.

1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Ve sdělení Komise o zdanění podniků pro 21. století se Komise zavázala předložit do konce roku 2021 legislativní návrh, kterým se stanoví unijní pravidla znemožňující zneužívání krycích subjektů pro daňové účely. Návrh bude využívat postupy, režimy

a nástroje informačních technologií, které již byly zřízeny nebo které jsou vyvíjeny v souladu s DAC.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Náklady na provádění této iniciativy budou financovány z rozpočtu EU, pouze pokud jde o centrální prvky systému automatické výměny informací. V ostatních ohledech bude provedení plánovaných opatření na členských státech.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Poznámky

Tento návrh je založen na existujícím rámci a systémech pro automatickou výměnu informací prostřednictvím centrálního rejstříku pro předběžná rozhodnutí s přeshraničním prvkem (dále jen „DAC3“) a přeshraniční daňová uspořádání, která se mají oznamovat (dále jen „DAC6“), které byly vytvořeny podle článku 21 směrnice 2011/16/EU v souvislosti s těmito předchozími změnami DAC. Komise spolu s členskými státy zpracuje standardizované formuláře a formáty pro výměnu informací prostřednictvím prováděcích opatření. Pokud jde o společnou komunikační síť – CCN, která umožní výměnu informací mezi členskými státy, je Komise odpovědná za rozvoj takové sítě a členské státy se zaváží, že vytvoří příslušnou vnitrostátní infrastrukturu, která umožní výměnu informací prostřednictvím sítě CCN.

²

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Komise zajistí, aby byly zavedeny mechanismy sloužící ke sledování a hodnocení fungování zásahu a vyhodnotí zásah ve vztahu k hlavním cílům tohoto politického opatření. Vzhledem k tomu, že iniciativa „Unshell“ zahrnuje změnu směrnice DAC, mohlo by být sledování a hodnocení prováděno v souladu s ostatními prvky správní spolupráce.

Členské státy budou pro účely informací uvedených ve výše uvedené tabulce každoročně předkládat Komisi údaje o ukazatelích výkonnosti, které budou použity ke sledování souladu s návrhem.

Vzhledem k tomu, že jsou k dispozici údaje ze sledování, Komise přezkoumá rozsah zásahu, aby prozkoumala možnost jeho rozšíření na další odvětví a/nebo revizi některých jeho prvků.

Pět let po provedení návrhu bude provedeno hodnocení, které Komisi umožní přezkoumat výsledky politiky s ohledem na její cíle, jakož i celkové dopady z hlediska daňových příjmů, podniků a vnitřního trhu.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Provádění iniciativy bude záviset na příslušných orgánech (správcích daně) členských států. Ty budou odpovídat za financování vlastních vnitrostátních systémů a úprav nezbytných pro výměnu informací s centrálním rejstříkem, který má být pro účely návrhu zřízen.

Komise zřídí infrastrukturu, včetně centrálního rejstříku, která umožní výměnu informací o identifikaci krycích subjektů mezi členskými státy. Pro tuto iniciativu budou využity informační systémy, které byly zřízeny pro DAC. Komise bude financovat systémy potřebné k tomu, aby mohla probíhat výměna informací, včetně centrálního rejstříku, která bude podléhat hlavním prvkům kontroly, ať již pro účely veřejných zakázek, technického ověřování zadávání veřejných zakázek, předběžného ověřování závazků či předběžného ověřování plateb.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Navrhovaný zásah bude založen na deklarativním systému, který s sebou nese riziko, že právní subjekty a uspořádání, na něž se vztahuje povinnost sebehodnocení splnění kritérií podstaty podle návrhu, příslušné prohlášení neučiní, nebo takové prohlášení bude chybné. Členské státy budou povinny provádět kontrolu těchto sebehodnocení a každoročně podávat Komisi zprávy o statistických údajích, včetně počtu subjektů, u nichž byla provedena kontrola, a sankcí za nedodržení předpisů.

Aby bylo možné řešit riziko nedodržení předpisů ze strany právních subjektů a uspořádání, obsahuje návrh sankční rámec. Vymáháním sankcí a obecněji zajištěním dodržování iniciativy „Unshell“ budou pověřeny vnitrostátní daňové orgány. Sankce jsou stanoveny na dostatečně vysoké úrovni, aby měly odrazující účinek. Kromě toho budou vnitrostátní správci daně moci provádět kontroly s cílem odhalit nedodržování předpisů a odrazovat od něj.

Za účelem sledování řádného uplatňování návrhu bude mít Komise omezený přístup k centrálnímu rejstříku, v němž si členské státy budou vyměňovat informace o subjektech a uspořádáních, jež podávají oznámení podle návrhu.

Hlavní prvky kontrolní strategie jsou:

Veřejné zakázky

Kontrolní postupy pro veřejné zakázky definované ve finančním nařízení: k zadání veřejné zakázky dochází po ověření, které zavedeným postupem provedou útvary Komise příslušné pro platby, přičemž se zohledňují smluvní závazky a řádné finanční i obecné řízení. Opatření proti podvodům (kontroly, zprávy atd.) budou obsažena ve všech smlouvách uzavřených mezi Komisí a příjemci. Základem každé konkrétní smlouvy jsou podrobné zadávací podmínky. Schvalovací proces se striktně řídí metodikou TAXUD TEMPO: provádí se přezkum, případně úpravy předmětu plnění a nakonec se transakce výslovně schválí (nebo zamítne). Nelze vyplatit žádnou fakturu bez „akceptačního dopisu“.

Technické ověřování pro veřejné zakázky

GŘ TAXUD provádí kontroly předmětů plnění a dozor nad operacemi a službami prováděnými dodavateli/zhotoviteli/poskytovateli. Také pravidelně provádí audity jakosti a bezpečnostní audity dodavatelů/zhotovitelů/poskytovatelů. Audity jakosti ověřují, jestli jejich procesy splňují pravidla a postupy, které jsou definovány v plánech jakosti. Bezpečnostní audity se zaměřují na konkrétní procesy, postupy a nastavení.

Kromě výše uvedených kontrol provádí GŘ TAXUD také tradiční finanční kontroly:

Předběžné ověřování závazků

Veškeré závazky v rámci GŘ TAXUD ověřuje vedoucí finančního oddělení a obchodní korespondent úseku lidských zdrojů. V důsledku toho je předběžně ověřováno 100 % přidělených částek. Tento postup poskytuje vysokou úroveň jistoty, co se týče legality a správnosti transakcí.

Předběžné ověřování plateb

Předběžně je ověřováno 100 % plateb. Kromě toho je náhodně vybrána alespoň jedna platba (ze všech kategorií výdajů) týdně k další předběžné kontrole; tuto kontrolu provádí vedoucí finančního oddělení a obchodní korespondent úseku lidských zdrojů. Není stanoven žádný cíl, co se týče pokrytí, jelikož účelem tohoto ověřování je „náhodná“ kontrola plateb za účelem zjištění, jestli všechny platby byly připraveny v souladu s požadavky. Zbývající platby jsou denně zpracovávány v souladu s platnými pravidly.

Prohlášení dále pověřených schvalujících osob

Všechna prohlášení na podporu výroční zprávy o činnosti za příslušný rok podepisují dále pověřené schvalující osoby. Tato prohlášení se týkají operací prováděných v rámci programu. Dále pověřené schvalující osoby prohlašují, že operace související s plněním rozpočtu byly provedeny v souladu se zásadami řádného finančního řízení, že zavedené systémy řízení a kontroly poskytují uspokojivou záruku ohledně zákonnosti a řádnosti transakcí a že rizika související s těmito operacemi byla řádně identifikována, nahlášena a že byla realizována zmírňující opatření.

2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Zavedené kontroly poskytují GŘ TAXUD dostatečnou záruku kvality a správnosti výdajů a snižují riziko nedodržování předpisů. Výše uvedená opatření kontrolní strategie snižují potenciální rizika na méně než vytyčená 2 % a vztahují se na všechny příjemce. Jakákoli další opatření pro snížení rizik by znamenala neúměrně vysoké náklady, a proto se neplánují. Celkové náklady vzniklé při provádění výše uvedené kontrolní strategie – pro všechny výdaje v rámci programu Fiscalis – jsou omezeny na 1,6 % celkových provedených plateb. U této iniciativy by se měly udržet na tomto poměru. Kontrolní strategie programu snižuje riziko neshody s předpisy prakticky na nulu a je úměrná v souvislosti s riziky, která s sebou program nese.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999³ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁴ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování na základě uvedeného nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁴ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	14.03.01	RP/NRP ¹	zemí ESVO ²	kandidátských zemí ³	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	Zlepšení řádného fungování daňových systémů	RP/NRP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	Nevztahuje se na tento návrh.	RP	NE	NE	NE	NE

¹ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

² ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

³ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	14.03.01
--	--------------	----------

GŘ: TAXUD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
• Operační prostředky									
Rozpočtová položka 14.03.01	Závazky	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Platby	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
Prostředky na GŘ TAXUD CELKEM	Závazky	=1a+1b +3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Platby	=2a+2b +3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“
--	----------	------------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa): v běžných cenách

	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM VFR na období

							2021–2027
GŘ: TAXUD							
• Lidské zdroje		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Ostatní správní výdaje – služební cesty		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
GŘ TAXUD CELKEM	Prostředky	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa): v běžných cenách

		2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM VFR na období 2021–2027
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Platby	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	CELKEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Ostatní správní výdaje	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Mimo OKRUH 7¹ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Other expenditure Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce of the multiannual financial framework								

CELKEM	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.2.1 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Celkem
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (při delegacích)							
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)¹							
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 xx yy zz ²	– v ústředí						
	– při delegacích						
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Příprava schůzí a korespondence s členskými státy, práce na formulářích, formátech IT a centrálním rejstříku
Externí zaměstnanci	Nevztahuje se na tento návrh.

¹ SZ = smluvní zaměstnanec, MZ = místní zaměstnanec, VNO = vyslaný národní odborník, ZAP = zaměstnanec agentury práce, MOD = mladý odborník při delegaci.

² Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.3. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky, odpovídající částky a navrhované nástroje, které mají být použity.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.4. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☐ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

¹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři
desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ²						
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
Článek									

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

²

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.